BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

26 Nisan 1977
250 Kuruş

11

Devrimci proletaryanın bayrağını yükseltelim!

YAŞASIN 1 MAYIS!

Fabrikalar teker teker boşalıyor. Zincirlerinden başka kaybedecek hiçbir şeyi olmayan dünyanın gerçek sahipleri 1 Mayıs'ı kutluyorlar.100 yıl önce Amerika'da işçiler bu günü tarihe geçireli beri anlamından hiçbir şey kaybetmedi. Bugün gittikçe genişleyen saflarla dünya işçi sınıfı ve ezilen halklar birleşiyorlar. Aynı ailenin fertleri gibi işçi orduları çeşitli ülkelerde bir araya toplanıyorlar. Başka ülkelerde de işçi sınıfı ve ezilen halklar da aynı dava, aynı amaç için savaşıyorlar. Bizim gibi onların yüreğinde de düşmana sonsuz bir kin, devrime büyük bir özlem yatıyor. Onların kavgası bizim kavgamız, zincirlerimiz her yeni zaferle bir daha yerinden kırılıyor, milyonlarca işçi ordusu ve ezilen halklar ilerliyorlar. Daha fazla sıklaştıralım saflarımızı, 1 Mayıs'ta bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm türkülerimiz her yanı inletsin!

1 Mayıs'ın anlamı, bütün ülkelerin en sıkı dayanışmasıyla proletaryanın bayrağını yükseltmek, Marksizm - Leninizm rehberliğinde mücadele ve zafer yolunda ilerlemektedir, 1 Mayıs ancak böyle kutlanır.

1 Mayıs, proletaryanın bayrağıdır. Revizyonistlerin, işçi sınıfına ihanet edenlerin 1 Mayıs'ı kutlamaya hakları yoktur. Dünya proletarya hareketi onu çoktan saflarından attı. Ama gene onlar "sosyalizm" maskesi takarak geri ve uyanmamış yığınlara dost gözükebiliyorlar. Bu yüzden revizyonizm durmadan teşhir edilmeli, geniş yığınlara tanıtılmalıdır. Dünyada modern revizyonizmin kalesi olan Rus sosyal-emperyalistleri proletarya ve halka çektirdikleri bir yana, bir de 1 Mayıs'ı kutluyorlar. Onların 1 Mayıs'ta kaldırdıkları bayrak proletaryanın değil, burjuvazinindir, emperyalistlerindir. Ağızlarından hiç düşürmedikleri "uluslararası dayanışma" gibi tantanalı sözlerle ne çok halkın özgürlüğü yokedildi, uluslar köleleştirildi. 1 Mayıs'ın bayrağı, gerçek sahiplerinin ellerindedir. Rus emperyalistlerinin eli dünya halklarının kanına bulanmıştır.

Ülkemizde 1 Mayıs'ta revizyonistler, ihanet bayrağını kaldırarak 1 Mayis'ı kutluyorlar. İşçi sınıfını bu bayrak altında Rus emperyalistlerine kucak açmayı hesaplıyorlar.

DİSK yöneticileri geçen yıl 1 Mayıs'ı kutladılar ve binlerce işçinin doldurduğu alanda süslü kelimelerin arkasında uluslararası proletarya hareketine küfrettiler. Bu yıl da işçi sınıfının sınıfsız topluma ulaşana dek bu yolda mücadele edeceğine andiçtiği 1 Mayıs'ta işçileri ve CHP'ye umutlarını bağlamaya ona oy vermeye çağırıyorlar. Birçok DİSK'in sendika yöneticileri de CHP'den milletvekili adayıdır. Aday adaylarının ön yoklamasını 1 Mayıs'ta olması yüzünden DİSK yöneticileri 1 Mayıs'ın daha da önem kazandığını söylüyorlar. İşçi sınıfı 1 Mayıs'ta kimle omuz omuza verecek, hangi sınıflarla birleşecektir?

Türkiye proletaryasının gücü dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarla dayanışmasındadır. Proletarya kendi saflarını bölenlerle dost olamaz. Onun safları proletarya bayrağı altında toplanıyor. Dünya devriminin savaşçıları Çin dağlarında enternasyonal marşını söyleyerek öldüler ve bu bayrağı yere düşürmediler. DİSK yöneticileri kimi kimle birleştirmeye çalışıyorlar? Onlar işçi sınıfına CHP'ye oy vermeye, kendi bayrağını bırakıp reformcu burjuvazinin bayrağına sarılmaya çağırıyorlar. Ne için? Onlar bu çağrıyı "ileri demokratik bir düzen" için yapmaktalar. Bu "ileri demokratik düzen, sosyal emperyalistlere, açılan bir kapıdır.

Sosyal emperyalistlerin DİSK içindeki 5.kolları yakında toplanan DİSK temsilciler toplantısında "Yaşasın uluslararası işçi dayanışması"diye bağırdılar. Onlar, "yaşasın Sovyetler Birliği" diyede bağırarak "uluslararası dayanışma" dedikleri Rus emperyalizmine boyunduruğu savunuyorlar.

Bizim 1 Mayıs bayramımız revizyonizme indirilmiş bir darbe olmalıdır. Revizyonizmi tecrit ederek, yenerek 1 Mayıs'ı kutlamalıyız.

Ülkemizde 1 Mayıs bayramı birçok şehirde mitingler, kitle gösterileri, toplantılarla kutlanacak, sokaklar 1 Mayıs afişleri ile donatıldı. Her yıl 1 Mayıs, bağımsızlık ve demokrasi yolunda atılmış bir adım olsun! 1 Mayıs'ta devrimci sloganlarımız her yerde yankılansın!

İşçiler, köylüler, tüm ezilen halkımız, 1 Mayıs'ta yanyana, omuz omuza demokrasi ve bağımsızlık için birleşelim. Her 1 Mayıs, iki süper devlet ve işbirlikçilerine indirilmiş bir yumruk olsun!

YAŞASIN 1 MAYIS!
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

E N T E R N A S Y O N A L

Uyan artık uykundan uyan
Uyan esirler dünyası
Zulme karşı hıncımız volkan
Bu ölüm dirim kavgası
Yıkalım bu köhne düzeni
Biz başka âlem isteriz
Bizi hiçe sayanlar bilsin
Bundan sonra herşey biziz

BU KAVGA EN SONUNCU KAVGAMIZDIR ARTIK
ENTERNASYONAL'LE KURTULUR İNSANLIK

Tanrı, paşa, bey, ağa, sultan
Nasıl bizleri kurtarır
Bizleri kurtaracak olan
Kendi kollarımızdır.
Körükle devrim ocağını
Zulmü rüzgârlara savur
Kollarının bütün gücüyle
Tavı gelen demire vur.

BU KAVGA EN SONUNCU KAVGAMIZDIR ARTIK
ENTERNASYONAL'LE KURTULUR İNSANLIK

Hem fabrikalar hem de toprak
Herşey emekçinin malı
Aracıya tanımayız hak
Dünya emeğin olmalı
Cellâtların döktükleri kan
Birgün onları boğacak
Bu kan denizinin ufkundan
Kızıl bir güneş doğacak

BU KAVGA EN SONUNCU KAVGAMIZDIR ARTIK
ENTERNASYONAL'LE KURTULUR İNSANLIK

İnletsin meydanları bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm türkülerimiz!

HALKIN YOLU

Bu 1 Mayıs'ta işçi sınıfı ve parti

Uluslararası devrimci proletarya bu 1 Mayısda da sınıfsız toplum için, sosyalizm ve tüm insanlığın kurtuluşu uğruna mücadeleye devam edeceğini bir kez daha ilan edecek ve yeni görevlere hazırlanacaktır. Devrimci proletarya bu yüce amacını her fırsatta tekrar tekrar ortaya koymalıdır. Çünkü devrimci proletaryanın amacı ve hedeflerinin daha açık kavranması, uluslararası emperyalist burjuvazinin ve onun yarı-sömürge ülkelerdeki dayanaklarının hesaplarını altüst etmektedir. Bu yıl 1 Mayıs'ta dünya proletaryası ve ezilen halklar gittikçe daha çok saflarını sıklaştırırken revizyonizm de gittikçe tecrit olmaktadır. Türkiye proletaryasının amacı da sosyalizm ve sınıfsız toplum yaratmaktır ve bu 1 Mayısta dünya proletaryası ile dayanışma içinde bu yüce amacın ilkeleri canlı tutulmalıdır.

Ülkemizde bu yıl 1 Mayıs bayramını, faşist ve revizyonist partilerin işçi sınıfı ve çalışan halk yığınlarını, emperyalizmin ve kendi sınıfsal çıkarlarının peşine takmak için yoğun bir çaba gösterdiği bir seçim döneminde kutluyoruz. Seçimlerle birlikte sosyal-faşistler "ileri demokratik bir düzen" feryatlarını arttırdılar. Gerçekte sosyal-emperyalizmin boyunduruğu demek olan "ileri demokratik düzen" leri grevlerin bastırılması, halka yoksulluk ve baskıdan başka bir şey değildir. Reformcu burjuvazi de meydanlarda halk yığınlarının sayıları arttıkça o da "halk iktidarı" nutuklarını perde perde yükseltmektedir. Bu öyle bir "halk iktidarı" dır ki, ne burjuvazi ve toprak ağalarının ne de emperyalizmin çıkarlarına, sömürülerine dokunmaz! İşte reformcu burjuvazinin de vadettiği düzen budur. Şimdi bütün bu burjuva safsatalarını çürütmek ve proletaryanın devrimci bilincini geliştirmek her zamankinden daha önemlidir. Bu 1 Mayıs, devrimci proletaryanın sınıf bilincini karartan ve onu yolundan saptırmak isteyenlere karşı amansız bir mücadele ile devrimci görevleri yerine getirmeye hazırlandığı bir gün olmalıdır.

Devrimci proletarya, en azılı sınıf tahakkümü olan sosyal-faşizm, için işçi sınıfını hazır bir güç olarak kullanmak isteyen revizyonistlerin bütün hesaplarını açığa çıkarmalıdır. Devrimci proletarya, emperyalizmin ve faşizmin çıkarlarını olduğu gibi muhafaza eden bir "düzen değişikliği" nin, reformcu burjuvazinin "halk iktidarı" nın peşinden sürüklenmemelidir. Türkiye proletaryasının kendi muzaffer bayrağı vardır. Revizyonistlerin karşı devrimci araçlarına, reformcu burjuvazinin aldatmacalarına en iyi cevabı; proleter kitleleri sınıfının bilinci ve siyasetiyle silahlanarak, çalışan halkın düzene karşı hoşnutsuzluğunu ve öfkesini, onların yoksulluğunun gerçek kaynağına yöneltecek vermelidir.

Emperyalizmin ülkeden sökülüp atılmasıyla, büyük burjuvazi ve toprak ağalarının iktidarının yıkılarak özgür ve bağımsız bir düzenin kurulmasıyla proletarya ve halk kitleleri sömürü, yoksulluk ve acıdan kurtulabilir. Çalışan halkın kurtuluş umudu, devrimin tek güvencesi işçi sınıfı ve yoksul köylü kitleleridir.

"HER YENİ DOĞAN GÜÇLÜKLERDEN GEÇEREK DÜŞE KALKA BÜYÜR"

İşçi sınıfı kendisinin ve tüm çalışan halkın kurtuluşunu nasıl gerçekleştirecektir? "Her yeni doğan, güçlüklerden geçerek düşe kalka büyür." Özgürlük ve bağımsızlık, milyonlarca halkın uzun süreli, çetin, zor mücadeleleri, kahramanlıklar, ve fedakârlıklarla kazanılır. Devrim milyonlarca halkın davasıdır. İşçi sınıfı devrimin önderi ve onu zafere ulaştıracak tek sınıftır. Devrim, yenilgiler, güçlüklerle dolu, hainlerin, yarı yolda duranların olduğu sınavlı güç bir hesaplaşmadır. Bu mücadelede devrimci proletaryanın en güçlü ve vazgeçilmez bir silahı vardır; proletarya partisi. Proletaryanın devrimci sınıf partisi, işçi sınıfının öncü müfrezesidir. İşçi sınıfına gerekli olan parti, Marksizm-Leninizmle silahlanmış, halk sınıflarını mücadeleye çekecek, büyük mücadelelere hazırlayıp eğitecek, sömüren sınıfların saldırılarına, karşı-devrimci şiddetine devrimci şiddetle mücadeleyı sürdürerek ilerleyen çelik disiplinli bir örgüttür. Ülkemizde böyle bir parti proletaryanın devrimci sınıf partisi yoktur. Ama fabrikalardan, kırlardan fışkıran, yeni güçleri saflarına katan büyük bir uyanış büyük bir mücadele vardır. İşte bunlar ileriyi, gelişeni, haklı olanı temsil ediyorlar. Yeni kuracağımız dünya özgürlük uğruna mücadele eden, çalışan, düşünen, zorluklardan yılmayan ve gelecek aydınlık günlerimizin habercisi olan işçi sınıfı ve yoksul köylülerin elleri üzerinde yükselecektir.

Özgürlük ve bağımsızlık uğruna nice fedakarlıklara katlanıldı, çok kan döküldü, zindanlarda

(Devamı sayfa 5'de)

1 MAYIS NEDİR ?

İşsizlik, açlık, 14-16-18 saat çalışma süreleri... Kapitalizm, gelişmekte olduğu tüm ülkelerde, işçi sınıfını azgınca sömürüyordu.

Amerika'da işçiler, 1874 yılında ücretlerin düşürülmesine karşı kitlesel eylemlere başladı. İşçilerin direnişi, burjuvazinin silahlı çetelerince bastırıldı. Ardından, Pensilvanya kömür işçileri harekete geçtiler. Direnişleri kanla bastırıldı, 10 işçi önderi asıldı.

Ama mücadele durmuyor işçiler, sınıf düşmanlarını daha iyi tanıyor, kini bileniyordu. Ücretlerin düşürülmemesi ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi için mücadele hızla yaygınlaştı.. 1877 baharında demiryolu işçileri greve geçtiler, maden işçileri ve daha birçok fabrika onlara katıldı.

Amerikan işçi sınıfı mücadele içinde örgütlenmesini de sağlamlaştırıyordu. İşte 1886 1 Mayısına bu mücadelelerle varıldı.

1886 1 Mayısında, Amerikan işçi sınıfı 12-18 saatlik çalışmaya dur diyerek direniş bayrağını yükseltti. Ülke çapında genel grev ilan ettiler. Demiryolu ve maden işçileri, daha sonra diğer fabrika işçileri, Chicago, St.Louis, Cincinatti, New York, San Fransisko işçileri, hepsi grevdeydi. Tek bir ses olmuş haykırıyorlardı: İş günü 8 saat olmalıdır! Genel grev, burjuvazinin azgın saldırılarıyla bastırıldı, birçok işçi yaralandı, 4 işçi önderi asıldı.

Burjuvazi, işçi sınıfının mücadelesini bastırdığını sanıyordu, ama tam aksine, mücadele daha yeni başlamıştı. Amerikan işçi sınıfının mücadelesi, bütün dünya işçilerine ulaştı. Onlar da, kapitalizmin ağır sömürüsünde bir gedik açmak, 8 saatlik işgünü hakkını kazanmak için mücadeleye hazırlandılar.

14-21 Temmuz 1889 yılında Paris'te yapılan enternasyonal kongresi, işçi hareketinin nihai amacının sınıfsız toplum olduğunu ilan ediyor ve 1 Mayısın da dünya işçilerinin dayanışma ve mücadele günü olmasına karar veriyordu.

1 Mayıs 1889'da ilk defa, sömürücülere karşı tek bir irade ve düşünce etrafında birleşen bütün dünya proleterlerinin mücadele bayrağı yükseldi. Her 1 Mayısta dünya işçileri aynı anda şartellere bastılar. Aynı gün fabrikalarda işbaşı yapmayan, maden ocaklarına inmeyen İngiliz, Fransız Avusturyanın, ... yiğit işçileri aynı bayrak altında birleşerek haykırdılar: "Dünyada cehennem azabı yaşayanlar ayağa kalksın".

TÜRKİYE'DE 1 MAYIS

1921 yılında, Türkiye emperyalist orduların işgali altındadır ve halk silah elde savaşmaktadır. O yılın 1 Mayıs'ında, İstanbul işçileri, Şirket-i Hayriye, Haliç ve tramvay işçileri işi durdurdular. Binlerce işçi, Saraçhanebaşında toplanarak Hürriyet-i Ebediye tepesine kadar yürüyerek 1 Mayıs için, gelecek zafer günleri için türküler, marşlar haykırdılar. İşçiler enternasyonal dayanışma ruhunu İstanbul sokaklarına yazdılar: Bütün ülkelerin işçileri birleşin!

1 Mayıs 1922...İstanbul, İzmir, Ankara'da işçiler 1 Mayıs sabahı yürüyüşe geçtiler. Emperyalist işgal altında olan Mersin'de de binlerce işçi 1 Mayıs'ta gösteriler yaptılar. Duvarlara, bildirilere "Yaşasın 1 Mayıs! Kahrolsun Emperyalizm! Kahrolsun emperyalist uşağı İstanbul Hükümeti!" diye yazdılar, sokaklarda haykırdılar.

1923 yılı 1 Mayısında, İstanbul Reji tütün işçileri, yerli yabancı işletmelerde çalışan işçiler, askeri fabrikalar İstanbul tramvay, telefon, gazhane işçileri... işi bırakarak gösteriler yaptılar. İstanbul, İzmir Ankara, Adapazarı işçileri 1 Mayıs'ı en başta kutladılar. 1 Mayıstan önce, Nisan'da Kemalist burjuvazi tutuklamalara girişmişti. 1 Mayıs'ta da tutuklamalar devam etti. Bildiri dağıtan işçiler tutuklandı.

1924 yılı 1 Mayısı da ağır baskı şartlarına rağmen, Ankara, İzmir, Adapazarında kutlandı. Ankara Cebeci'de önde işçiler, ardında halk, "halka tüm demokratik haklar tanınmalıdır" diye haykırarak meclisin önünden geçtiler.

Bu 1 Mayısın ardından da geniş tutuklamalar başladı. O dönemki sendikalar konfederasyonu olan Amele Teali Cemiyeti dağıtıldı. 1 Mayıs kitlesel bir şekilde en son olarak 1925'de kutlandı.

İşçi sınıfının uyanışı ve mücadelesi, hâkim sınıfları korkutmaktaydı. Onlar baskı ve terörlerini yoğunlaştırdılar, 1 Mayısları da 1925'de resmî tatil günü ve bahar bayramı ilân ettiler.

O yıldan bugüne 1 Mayıs, değişik yollarla kutlandı. İstanbul, İzmir, Sakarya, Adana ve Eskişehir'de gruplar halinde kutlandı. 1938'de Adana'da işçiler miting yaptı.

Ülkemizde 8 saatlik işgünü, 1936'da kanunlaştı. Ama gerçekte, bugün de tam olarak uygulanmamaktadır. Özellikle çocuk işçiler, çıraklar, günde 12-14 saat çalıştırılmakta, sendikasız sigortasız izbe atölyelerde, fabrikalarda işçiler her türlü iş ve can güvencesinden yoksun, çalışmaktalar. Gün doğumundan batımına kadar çalışan tarım işçileri ise hiç bir kanunî haktan yararlanamamakta, her türlü iş ve can güvencesinden, yoksundur.

Geçen sene 1 Mayıs'ta DİSK'in revizyonist yöneticileri miting düzenlediler. Bu mitinge, işçi sınıfının büyük kitlesel katılımı oldu. Revizyonistler, yığınların uyanışına ayak uydurabilmek, yığınların mücadelesinin kendi sosyal-faşist denetimlerini kırarak gelişmesinin önüne geçmek amacıyla 1 Mayıs'ta miting düzenlediler. Onları 1 Mayısları kutlamaya zorlayan, işçi sınıfının gelişen mücadelesidir. 1 Mayıs'ı, kendi hegemonyalarını pekiştirmek için karşı devrimci propaganda yaptıkları bir gün haline getirmeye çalıştılar. Birlik ve mücadele günü 1 Mayıs revizyonistler için, sosyal emperyalist Rusya'ya övgüler dizme, işçi sınıfı disiplini adına işçilerin kendi sosyal-faşist düzenlerinin merasim alaylarına çevrilmesi olmuştur.

Ancak sosyal - faşist denetim geçicidir. Her geçen gün işçi sınıfı mücadele içinde dostu düşmanı tanımakta, revizyonistlerin gerçekte faşistlerden farklı olmadığını kavramaktadır. Revizyonistleri azgınlaştıran da budur. İGD'li sosyal faşist beslemeri devrimci şiarların yayılması, meydanlarda haykırılmasını önlemek için işçi aidatlarıyla kiralanıyorlar. 1 Mayıslarda ise, polis-faşist işbirliği ile İGD'li beslemeler, işçi kitlelerinden yükselecek devrimci şiarları bastırmaya çalışacaklar. Ne yapsalar boşuna. İşçi sınıfının 1 Mayısları revizyonistlere çevireceği günler yakındır.

1 MAYIS

Günlerin bugün getirdiği
Baskı zulüm ve kandır.
Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez
Yepyeni bir güneş doğar
Bizde ve ülkelerde

Bir Mayıs, Bir Mayıs
İşçinin, emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Yepyeni bir güneş doğar
Dağların doruklarında
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın ufuklarında
Yurdumun mutlu günleri
Mutlak gelen gündedir.

Bir Mayıs, Bir Mayıs
İşçinin, emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Vermeyin insana izin
Kanması ve susması için
Hakkını alması için
Kitleyi bilinçlendirin
Yurdumun mutlu günleri
Mutlak gelen gündedir.

Gün gelir, gün gelir
Zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda
Bir kâğıt gibi erir gider.

YAŞASIN YURTSEVER ZAPLI ...ÖYLÜLERİNİN MÜCADELESİ

Bizler, Adıyaman Gölbaşı kazısının 9 km. batısında bulunan Azaplı köyü yoksul halkıyız. Köyümüzün halkı geçimlerini tarım ve yabancı ülkelerde işçi olarak çalışıp karşılamaya çalışırlar.

Köyümüzün önünü kaplayan büyük bir bataklık vardır, bu bataklığın kurutulması ve bunun yanında daha bir çok yalan vaadlerle bizleri uyutmaya çalışıyorlar. Ülkemizin her yerinde olduğu gibi, biz Azaplı köyü halkı olarakta kendi dost ve düşmanlarımızı tanıdık ve tanıtmaya çalışıyoruz.

Gelişen devrimci mücadele ülkemizde sırtını iki süper devlete dayayan faşistler ve sosyal faşistler tarafından kırılmakta, yada kendi sapık görüşlerine mal etmeye çalışılmaktadır. Köyümüzde devrimci potansiyelin yükseldiğini gören sermayenin koruyuculuğunu yapan faşistler, devrimciler tarafından halkın somut taleplerini dile getiren ve yazılan sloganların halkın görmemesi için azda olsa bir kaç azılı faşist tarafından silindi köy halkı tarafından, bunların sermayenin koruyuculuğunu yaptığını gözleriyle gördüler.

Biz Azaplı köyü halkı olarak mücadelemizi ABD, ve Rus sosyal emperyalistlerine karşı ve onların siyasi temsilcileri faşist ve sosyal faşistlere karşı mücadelemizi yükselteceğiz, emekçi halkımızın mücadelesini hiç bir güç yenemez.

Ayrıca bizler Halkın Yolu ve diğer yurtsever basına yapılan baskıları protesto ediyoruz.

HERKESE İŞ, KÖYLÜYE TOPRAK!

NE ABD NE RUSYA KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

Azaplı köyünde
bir grup anti-faşist
yurtsever
GÖLBAŞI / ADIYAMAN

"KURTULUŞUMUZ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ VE SOSYALİZMLEDİR"

Biz Niğde Sanayi işçileriyiz. Yıllardır sendikasız, sigortasız çalışmaktayız. Günde 14-15 saat çalışmak zorundayız. Buna karşı haftalığımız sadece 50.- TL.dır. Hiç bir sosyal hakkımız yoktur. Bir arkadaşımızın çalışırken parmağı koptuğunda patron doktora göndermediği gibi arkadaşımızı yaralı vaziyette çalıştırdı. Tabiî can güvenliğimizde yoktur. Bizi ustabaşı her zaman dövmekte ve ağıza alınmayacak küfürler etmektedirler. Artık bundan sonra sosyal haklarımızı almak, dayak ve zulme dur demek için bütün işçi arkadaşlarla mücadele ediyoruz ve edeceğiz. Fakat yine de bizim kurtuluşumuz sendika ve sigorta haklarımızı alsak bile; kurtuluşumuzun bu olmadığını biliyoruz. Bizim ve tüm halkımızın kurtuluşu iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı, proleteryanın öz partisi öncülüğünde, işçi-köylü temel ittifakına dayanan, halkın en geniş kesiminin katılacağı DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ'yle ve kesintisiz olarak sosyalizmle; Proleterya Diktatörlüğü şartlarında sınıf mücadelesini esas halka alıp, sınıfsız topluma doğru ilerlemekle gerçekleşecektir.

Niğde'den bir grup
devrimci işçi

"ALTINOVA TARIM İŞÇİLERİNİN BİRLİĞİ MÜCADELE İÇİNDE GÜÇLENİYOR"

Yıllardır Altınova Devlet Üretme Çiftliğinde Devrimci yurtsever mücadeleyi yükseltmeye çalışan biz tarım işçilerini yıldırma politikaları hep sonuçsuz kaldı.

Faşist MC iktidarı kurulduktan sonra, çiftliğimize atanan Milli Selamet Partili Müdür Naci İnan ve sınıf bilincinden yoksun uşakları Seyit Ali Bilgin, İsmail Gezgin, Fikri Düzen, vb.çiftliğimizdeki mücadeleyi bastırmak için yeni kurulan Hak Tarım-İş Sendikasına geçmeye zorluyorlar. Geçmeyen arkadaşları işten atıyorlar. Son olarak Hasan Cögör ve Salih Cınar arkadaşların 20 küsur senelik çalışma akdini, feshedip hiç tazminat ödemeksizin işten atmışlardır.

Biz yurtsever devrimci tarım işçileri olarak, tüm halkımıza uygulanan faşist baskıların bir parçası olan iş yerimizdeki baskılara karşı azimli, kararlı mücadelemizi sürdürürken revizyonistlerin "bu iktidar değişene kadar ne derlerse yapıverin" yaygaralarına karşı da mücadelemizi sürdüreceğiz.

NE AMERİKA NE RUSYA, BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

YAŞASIN TARIM İŞÇİLERİNİN ANTİ - REVİZYONİST BİRLİĞİ VE MÜCADELESİ!

ALTINOVA DEVLET ÜRETME ÇİFTLİĞİ
Yurtsever Devrimci İşçileri

SEN HİKMET ARSLAN, ARTIK BİZİ KANDIRAMAZSIN; ÇÜNKÜ YÜZÜNDEKİ MASKE DÜŞTÜ !

Sarı dedikleri Türk - İş'ten de sarı, işçiyi patrona satan başta KEMAL TÜRKLER olmak üzere tüm sendika ağaları;

Biz Telra işçileri olarak sendika baştemsilcisinin işverenle ortak çalıştığını biliyoruz. Çünkü bunu artık saklayamaz hale geldiler. Şimdi değişik bir yöntem uygulayıp bazı ünitelerde temsilciye karşı sahte bir tavır alıp muhalefet oluşturmaya başlıyorlar, "sözde muhalefet" "önce lokal başkanlığını ele geçirelim biz bunları denetleriz, sonra da temsilciliklerini ellerinden alırız" diyorlar.

Bunu söyleyenler sendika ağalarının iflah olmaz kuyrukçularıdır. İşçi arkadaşlar bunları çok iyi tanımalı ve uyanık olmalıdır.

Sendika ağaları, yıllarca ABD emperyalizminin ülkemizi ve tüm emekçi halkımızı sömürdüğü yetmiyormuş gibi, biz onlarla mücadele ederken şimdi bu sahte devrimciler ABD'nin kucağından çekip "sosyalist" maskesi altında Sovyet sosyal emperyalizminin kucağına itmek istiyorlar. Tüm çalışanlar, faşist ve sosyal faşist sendika ağalarına karşı birleşelim ve Devrimci Demokratik Halk İktidarı mücadelesini tek bir yumruk halinde verelim. İşte o zaman bizleri yıllarca sömüren ABD emperyalizmine ve bizi köleleştirmeye çalışan Sovyet sosyal emperyalizminin ve onların uşakları olan faşistler ve sosyal faşistlerin kafalarını koparalım.

Sahte devrimci (revizyonist) sendika ağaları son günlerde bizleri sendikada toplayıp konuşma yapıyorlar. Gelmeyenlerin sicil numaralarını alıp onları tehdit yoluyla zorla bölgede toplamağa çalışıyorlar. Ama işçi arkadaşlar bu Sovyet sosyal emperyalizminin uşağı olan revizyonist sendika ağalarının peşine takılmıyor.

Böyle bir sendika toplantısında Bölge Başkanı sahte devrimci Hikmet Aslan şöyle dedi: "İşveren sendikaya kendi soktuğu adamlarıyla sendikamızı yıkmak, bölmek istiyorlar. Bunlar işçileri kışkırtıp kanunsuz grevlere, eylemlere sürüklüyorlar. Bunlar Mao'culardır. Goşistlerdir. Bunlara dikkat etmeliyiz. Bunları tesbit edip işten attırmalıyız. Onun için bize karşı olduğunu söyleyenleri bize bildirin" gibi konuşarak bizleri elde edeceğini sanıyor.

Biz Telra devrimci işçileri olarak Hikmet Aslan'a sesleniyoruz. Bu Mao'cu dedikleriniz madem işverenin adamları da işveren onları niye işten atıyor? Üzerlerine baskı uyguluyorlar. Bunu cevaplandırabilir misiniz? Ben cevaplandırayım, bu Mao'cu dediklerin işçi sınıfı mücadelesini veriyor, onlar, işçilerin sosyal haklarını, ekonomik haklarını istiyorlar da onun için işten atılıyorlar. Sen Hikmet Aslan artık bizi kandıramazsın, çünkü senin yüzündeki maske düştü!

KAHROLSUN SARI VE REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI!

BÜTÜN ÇALIŞANLARA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ!

DEVRİMCİ İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

NE AMERİKA NE RUSYA!

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL — FAŞİZM!

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

YAŞASIN DÜNYA HALKLARININ BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!

Halkın Yolu'na ve tüm yoldaşlara candan devrimci selâmlar. Gazetemize sosyal - faşistlere ve sendika ağalarıyla nasıl mücadele edeceğimizi sık sık yazınız. Yazmanızı istiyoruz. Birde ayrıca eğitim köşesi yapılsın, biz bir çok şeyi öğrenmeliyiz. Bize yardım edin.

İstanbul Telra
Televizyon Fab.
Bir Devrimci İşçi

HALKIN YOLU: HAFTALIK SİYASİ GAZETE * SAHİBİ: SADUN SÖNMEZ * SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: ALAATTİN ŞAHİN * YÖNETİM YERİ: Çatalçeşme Sok. 4/23, Cağaloğlu - İstanbul * ABONE VE YAZIŞMA ADRESİ: P.K. 550 Sirkeci - İstanbul * BASKI: DAİLY NEWS WEB OFSET * ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 120 TL. 6 aylık 65 TL. Yurtdışı yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL. * ÖDEMELER İÇİN POSTA ÇEKİ HESABI: SADUN SÖNMEZ 102547.

Sovyet Sosyal Emperyalizmi Kıbrıs'ta hegemonya için yeni hesaplar peşinde:

KIBRIS'IN GELECEĞİNİ YENİ ÇARLAR DEĞİL, KIBRIS HALKI TAYİN EDER

Tüm dünyayı hegemonyaları altına almak için azgınca çabalayan Rus Sosyal-emperyalizmi Kıbrıs ve Ege'yi kendi nüfuz alanı içine almak için yeni girişimlerde bulunmaktadır. Son olarak Yeni Çarların bir heyeti Yunanistan ve Kıbrıs'a giderek her türlü baskı ve tehditle Kıbrıs üzerinde yeni mevziler kazanmaya çalıştılar. Bu girişimlerle birlikte Ege ve Kıbrıs üzerinde iki süper devletin hegemonya mücadelesi daha da kızışmıştır.

Yeni Çarlar şimdi, pervasızca ülkelere heyetler göndermekte, hükümetlere baskı yapmakta, tehditler savurmakta, bağımsızlığın ve özgürlüğün düşmanları olduklarını ortaya koymaktadırlar. Her dönem emperyalizme hizmet etmiş olan Katangalı paralı askerleri silahlarla donatıp, Küba'lı subayların komutasında Zaire'ye saldırtan Brejnev şimdi utanmazca "bu mesele bir iç meseledir" demektedir. Hem besleme askerleri saldırtacaksın, hem de herkesi aldatabileceğini sanarak "iç meseledir" diyeceksin. İşte Yeni Çarlar şimdi dünya jandarması pozuna girmiş, dünyayı istedikleri gibi yönetebileceklerini ummaktadırlar.

Yeni çarların tehdit ve baskı heyetinin başkanı sosyal-emperyalist Grubyakov "Kıbrıs için herkesi tatmin edecek bir çözüm arıyoruz" demektedir. Yeni Çarlar Kıbrıs sorununu çözme hakkını kendilerinde nasıl görebiliyorlar? Kıbrıs sorununun çözümü ile onların ne ilgisi vardır? Ama onlar Kıbrıs'ı hegemonyaları altına almak isteyen emperyalist saldırganlardır, bu yüzden dünyanın her meselesini kendilerinin çözeceklerini zannetmektedirler. Onların istedikleri tek çözüm Kıbrıs'ı Rus sosyal-emperyalizmine köle etmektir. Hem halkları hem emperyalistleri tatmin edecek bir çözüm yolu olamaz. Kıbrıs sorununun tek çözüm yolu vardır. O da iki süper devletin, Türkiye ve Yunanistan'ın Kıbrıs'tan ellerini çekmesi, Kıbrıs halkının, Kıbrıs'ın geleceğini özgürce tayin etmesi, Kıbrıs'ın bağımsızlığının korunmasıdır.

Yeni Çarların sahtekârlıkları ve saldırgan yüzleri hergün açığa çıkmaktadır. Dünya halkları onların emperyalist emellerini boşa çıkarmaktadır, çıkaracaktır.

İÇİŞLERİ BAKANININ TEHDİDİ HALKI YILDIRAMAZ

Ettiğiniz bunca zulüm yanınıza kalmaz...!

Erken seçim kararı ile birlikte faşist partiler, reformist ve bütün burjuva partiler boş vaad, kuru gürültü ve demagojiye dayanan kampanyalarına başladılar. Her seçimde adet olduğu gibi, hepsi halkı nasıl kandıracağını hesaplıyor. Tabiî, hepsi de, memleketi ve halkı ancak kendilerinin kurtarabileceğini, kendilerine oy verilmesi gerektiğini bağırıp çağırıyorlar. Bir yandan da, suçlamalarla, birbirlerini altetmeye çalışıyorlar. Ama, iş kitlelerin devrimci mücadelesini bastırmaya geldi mi, hepsi de birleşiyorlar. Ancak aralarındaki tek fark, kitle mücadelelerinin hangi yöntemle bastırılması gerektiğidir, hangi yöntemin daha etkili olacağıdır.

Bu seçim dönemi, kitle mücadelelerinin yükseldiği bir döneme rastladı. "Yetkili çevreler" adıyla tanıtılan faşist diktatörlüğün sözcüleri "huzur ve sükunun bozulmaması" demagojileriyle, seçimlerde halkı uyutmak parlamento aldatmacasıyla faşist diktatörlüklerini sürdürmenin bir aracı haline getirmek amacındalar. 12 Mart eskisi faşist İçişleri Bakanı "huzur ve sükunun bozulmamasına dikkat edilmelidir, halk tahrik edilmemelidir" demagojisiyle aslında halkın mücadelesinin daha şiddetle bastırılması gerektiğini söylüyor. Faşist İçişleri Bakanı, resmî ve sivil faşistlerin baskı ve katliamlarını yetersiz görüp daha fazla kan ve zulüm istemektedir. Bu faşiste göre: "Bu olayların içinde olan 2-3 bin kişidir. Karşımızdakinin Türk olduğunu düşünmezsek, bu iş bir gecede biter. Silah çekmeye gönlümüz varmıyor. İşte yanı başımda jandarma genel komutanımız var. Emrinde her türlü kuvvetle donatılmış 90 bin kişilik kuvvet var. Emniyet genel müdürlüğünün 40 bin polisi var. Toplam 130 bin kişilik kuvvet eder. Yani anarşinin karşısında 130 bin kişilik kuvvet var, daha da sıkışırsak ve ihtiyaç olursa devletin 400 bin kişilik ordusu var" diyor.

Zulmün tankı topu silahı, isterse atom bombası olsun! Gelecek bizimdir, dünya yiğit işçilerin köylülerin elleriyle yaratılacak. Bizim azmimizi hiçbir güç durduramaz. Sizin silahlarınız, işçilerin köylülerin ellerinde sizin beyninizde patlayacak! 400 bin kişilik ordu dediğiniz, bir avuç faşist general subayın dışında işçi-köylü askerlerdir, gün gelecek onlar silahlarını, size doğrultacaklar, halkın saflarında yer alacaklar. Ne yapsanız boş, yıkılacaksınız!

12 Mart eskisi faşist İçişleri Bakanı..! DEVRİMCİLERİ İHBAR EDENLER SADECE HAİNLERDİR

12 Mart eskisi sözde "tarafsız" faşist İçişleri Bakanı işbaşına gelir gelmez devrimcilere ve halka karşı yoğun bir saldırı kampanyası açtı. Şimdi o, hergün en yiğit evlatlarını faşistlerin katlettiği halkı, devrimcileri ihbar etmeye çağırıyor. Her gün bağımsızlık ve özgürlük için direnen, devrimcileri bağrına basan halktan, işkenceye çekilsinler, MİT ajanları katiller tarafından katledilsinler diye devrimcileri ihbar etmesini istiyor. Bu ne cürettir!? İçişleri Bakanı iyi bilir ki, halk devrimcileri ihbar etmez, devrimcileri ihbar edenler sadece hainlerdir. Ve o hainler şimdi halkın mücadelesi karşısında yürekleri korku dolu, her grevde, her direnişte sonlarına doğru bir adım daha yaklaşmaktadırlar.

Devrimciler halka dayanır, halka güvenirler, bu yüzden devrimciler 1 Mayıs İşçi Bayramını tüm yurtta coşku ve güçle kutlamak için halka dayanmalı, halktan güç almalıdırlar, almaktadırlar... Halk kitleleri bu kampanyaya yürekten katılmakta, devrimcilerle yürekten birleşmektedirler. 12 Mart eskisi bakanı korkutan da budur. Faşist çeteler sokakları devrimci kanıyla boyarken, devrimcilerin tamamen haklı ve meşru olan bu faaliyetine karşı savaş açan İçişleri Bakanı gerçek yüzünü açıkça ortaya koymuştur.

O yine iyi bilir ki, halk unutmaz. Halkımız, 12 Mart'ı da unutmadı. Halkı, devrimcileri ihbar etmeye çağırmaya cüret edenleri de unutmayacaktır.

CHP yöneticileri "SARI SOL" sözleriyle kendilerini gizleyemezler

Faşistler halkın mücadelesini kanla bastırmaya uğraşırken; Rus işbirlikçisi sosyal-faşistler devrimcileri arkadan kurşunlarken, CHP yöneticileri şatafatlı sözler ardında düzenin sınırları içinde bir iki değişikliğin peşine halk kitlelerini takmaya, halkın mücadelesinin düzenin dışına taşmasını engellemeye çalışıyorlar.. CHP yöneticileri bu yolda epey ustalaştılar, şimdi yeni yeni kelimeler türeterek çalışan halk kitlelerinin bilincini köreltiyorlar.

CHP yöneticileri, bağımsızlık ve demokrasi şiarları bugüne göre henüz kitlelere yeterince ulaşmadığı sıralarda, proleter devrimcilere sarı sol, vb. suçlamalarıyla, kitlelerden tecrit etmeye çalışıyorlardı. Yakın zamanlarda bağımsızlık ve demokrasi şiarları işçilere, köylülere bir ölçüde yayılınca, CHP yöneticileri telaşa kapılıp, "bunlar halkın kabul edemeyeceği sözlerdir" demeye başladılar. İşi, fabrikalarda, tarlalarda jandarma ve polisin kurşunlarına karşı yiğitçe direnen, haklarını isteyen işçilere, köylülere kışkırtıcı ajan diyerek saldırmaya kadar vardırdılar. Şimdi CHP yöneticileri ve Ecevit halkın gelişen mücadelesi karşısında "solculuk" taslamakta, halkın kurtuluşu uğruna mücadele eden devrimcileri "sarı solcu" olarak ilan etmektedir.

Nedir Ecevit'in solculuğu? İki süper devletin ülkemizi yağmalamak için azgınca yarıştıkları bugün onları "dost" saymak mı solculuktur? İşçilere uslu durmayı, yani sömürülmeye boyun eğmelerini öğütlemek ama büyük burjuvaziyi "akıllı sanayiciler" saymak mı solculuktur? Toprak isteyen köylüyü boş hayallerle avutmak mı solculuktur? Ecevit'in tüm cilalı sözleri ardında yatan budur, aslında "sarı solculuk" oynayan, yani sahte solcu odur.. CHP yöneticilerinin "solculuk" taslamalarının ardında yatan, halktan yanaymış gibi gözükmek, geniş kitleleri düzenin sınırları içinde bazı kısmi değişikliklerle avutarak düzene bağlı köleler haline getirmeye çalışmaları yatmaktadır. Onlar düzenin değişmesini değil, bu sömürü ve zulüm düzeninin ömrünün daha fazla uzaması için çabalamaktadırlar.

Emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin ülkemiz üzerindeki boyunduruğu kırılmadan, büyük burjuvazi ve büyük toprak ağalarının faşist diktatörlüğü yıkılmadan düzenin değişmesi, sömürü ve zulmün ortadan kalkması mümkün müdür?

İşçi sınıfı ve çalışan halkımız, iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı mücadele ederek, Marksizm-Leninizmin bayrağı altında sömürü ve yoksulluktan kurtulacak, burjuvazinin aldatmacalarını yıkacaktır.

İGD'Lİ SOSYAL-FAŞİST BESLEMELER! HALKIMIZ DÖKTÜĞÜNÜZ DEVRİMCİ KANININ HESABINI SİZDEN SORACAKTIR

Sadık Canarslan Yoldaş bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde şehit düştü

18/4/1977 Pazartesi gününü Salı'ya bağlayan gece, sabaha karşı K.M. Paşa'da; gençliği, yurtlar üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskıya karşı çıkmaya çağıran afişleri asan proleter devrimci Sadık Canarslan, sosyal-faşistlerce, katledildi. Rus sosyal-emperyalizminin sadık uşaklarından olan İGD'li Mustafa Koldamca ve Rafet Yeter adlı sosyal-faşistler dünya halklarının baş düşmanlarından biri olan Rus sosyal-emperyalizminin ve kendi işbirlikçisi yüzlerinin, her gün biraz daha açığa çıkmasıyla telaşa kapılmış ve bu uğurda mücadele veren Sadık yoldaşı bu korkunun verdiği hınçla başından kurşunlamışlardır. Ona sıkılan bu kurşun, aynı zamanda iki süper devlete ve işbirlikçilerine karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi veren işçi sınıfına ve çalışan halka sıkılmış demektir. Çeşitli milliyetlerden halkımız "ilerici", "sosyalist" maskeli emperyalist Rus uşaklarından vatana ve halka ihanetlerinin hesabını tek tek soracaktır.

Sosyal - faşistlerin bu tavrı onların saldırgan yüzlerini bir kez daha gözler önüne serdi. Bu olay sosyal-emperyalizmin ve sosyal-faşistlerin gerçek niteliğini kavramayıp onları hâlâ daha "kötü sosyalist", "pasifist", diye değerlendirenlere bir ders olmalıdır.

Sadık Canarslan, hayatını ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın kurtuluşu için mücadeleye adamış yiğit bir devrimciydi. O, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinden daha kıymetli bir şey tanımadı ve bu yolda şehit düştü. Onun, ABD ve Sovyet sosyal-emperyalizmine ve işbirlikçileri faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı verdiği mücadele, mücadelemize ışık tutacaktır!

NE AMERİKA NE RUSYA, KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL FAŞİZM!

Mehmet Küçükdal ve Naci Güven faşist katillerce katledildi

HALKIN MÜCADELESİ HALK DÜŞMANLARINI BOĞACAKTIR!

İstanbul'da 19 nisan günü devrimci kardeşimiz, Sultanahmet Ticaret Lisesi öğrencisi Mehmet Küçükdal, 24 Nisan günü de Bakırköy Bahçelievler Lisesi öğrencisi Naci Güven Ülkü Ocaklı faşistlerce katledildi. Faşist katiller her yerde halka azgınca saldırırken, cinayetlerine devam ediyorlar. Ama 12 Mart eskisi faşist İçişleri Bakanı orduyu devrimcilerin üzerine salmaktan sözediyor. Onlar neden böyle azgınlaşıyorlar? Çünkü onlar halkın düşmanıdırlar, bağımsızlığın ve özgürlüğün düşmanıdırlar, çünkü onlar emperyalizmin paralı askerleridirler. Ve onlar, halkın devrimci mücadelesi her gün yeni yeni alanlarda boy attığında sonlarının yakınlaştığını görmektedirler.

Mehmet ve Naci arkadaşlar halkın iki süper devlete ve uşaklarına karşı mücadelesine inanmışlardı, bu uğurda canlarını verdiler. Onlar ne ilk ne de sonuncusuydular. Halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi, bunun bir parçası olan liseli gençliğin demokratik yurtsever eğitim mücadelesi saflarından verdiği şehitlerin savaşını sonsuza kadar yaşatarak faşist katilleri boğacaktır. Ne faşistlerin ve sosyal-faşistlerin saldırıları, ne de reformistlerin seçim hayalleri halkı bu yoldan döndüremez.

Ölen devrimcilerin anısı mücadelemizde yaşıyor

23 Nisan 1975'de işçi Abdi Gönel, 1 Mayıs 1976'da öğrenci Ali Fuat Okan ve işçi Mehmet Kocadağ, 2 Mayıs 1973'de Avni Gökoğlu ve 4 Mayıs 1972'de A.Niyazi Yıldızhan faşist beslemeler ve 12 Mart katilleri tarafından katledildi. Halkın mücadelesi uğruna can veren devrimcileri işçiler, köylüler, tüm ezilenler unutmadılar. Halkımız er geç ölen devrimcilerin hesabını tek tek soracaktır.

ÖĞRETMEN MUCADELESİ SOSYAL-FAŞİST ENGELLERİ YIKACAKTIR

TOB-DER Kemah ve İslahiye Şubeleri ve Hozat Şubesi üyeleri sosyal-faşist genel merkez yönetimini protesto ediyor:

ÖĞRETMEN ARKADAŞLAR!

TÖB-DER Yönetim Kurulu, 20 TÖB-DER şubesini feshetti. Ve yüzlerce öğretmen hakkında "TÖB-DER'den atma isteğiyle" soruşturma açtı.

TÖB-DER içinde değişik düşünceler bulunduğu herkesçe bilinmektedir. Bu durum, demokratik kitle örgütlerinin en önemli gereklerinden biridir.

Ancak, TÖB-DER Yönetim Kurulu, bütün bunları çiğneyerek kendisi gibi düşünmeyen şube ve öğretmenler hakkında soruşturma açtırmak ve örgütten atmak istemektedir.

Öğretmen iradesine saygı göstermeyen öğretmenlerin seçtiği yönetimleri kendi gibi düşünmediği için kapatmaya giden tutum, öğretmenlerin menfaatine ve birliğine hizmet etmez. Bu yol bir kere açıldı mı, artık örgüt içinde değişik görüş savunanlar üzerinde baskılar sürüp gidecek. Yönetim Kurulundan ayrı düşünenler örgütten atılacaklardır. Bu yol bizi nereye götürür? Tabiî ki, örgütümüzün parçalanmasına, hâkim sınıfların karşısında zayıflamasına ve öğretmenlerin birliğinin çözülmesine götürür. Bu yolu seçecek miyiz? Elbette hayır! Çünkü TÖB-DER öğretmenlerin birliği ve menfaati temelinde kurulmuştur. Ve biz bunu yaşatmak istiyoruz.

Bu nedenlerle biz, örgüt içinde demokrasiyi çiğneyen, düşünce özgürlüğünü ortadan kaldırmaya yönelen bütün uygulamalara karşıyız. Her öğretmenin kendi düşüncelerini savunmasından doğal bir şey olamaz. Bu nedenlerden de düşünceler üzerinde baskılar olmamalıdır.

Örgütümüzde de düşünce ve fikirlerinden ötürü öğretmenler hakkında soruşturma açılmasını istemiyoruz. İhraçlara, soruşturmalara hemen son verilmelidir! Yönetim Kurulunun feshettiği şubeler derhal açılmalı, o şubelerin öğretmenlerce seçilmiş yöneticileri iş başında kalmalıdır!

Bizler, Yönetim Kurulunun 20 TÖB-DER şubesini kapatmasını ve üyeler hakkında soruşturma açmasını protesto ediyoruz.

Şube yönetimlerini ve bütün öğretmenleri Genel Merkez'in bu tutumunu kınamaya çağırıyoruz.

TÖB-DER'DE İHRAÇLARA VE SORUŞTURMALARA SON!

FESHEDİLEN 20 TÖB-DER ŞUBESİ AÇILSIN! YÖNETİCİLERİ İŞBAŞINDA KALSIN!

TÖB-DER'DE DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ VE ÖĞRETMEN İRADESİNE SAYGI!

9.4.1977 günü yapılan TÖB-DER Islahiye şubesinin olağan genel kurulunda oy çokluğu ile kabul edilmiştir.

KEMAH ŞUBESİ

TÖB-DER Merkez Yürütme Kurulu 20 TÖB-DER şubesini feshetti. Yüzlerce öğretmen hakkında TÖB-DER'den atma isteği ile soruşturma açtı.

TÖB-DER içerisinde değişik düşünceler bulunduğu herkesçe bilinmektedir. Bu durum, demokratik kitle örgütlerinin en önemli gerekçelerinden biridir. Ancak, TÖB-DER Yönetim Kurulu bütün bunları çiğneyerek, kendisi gibi düşünmeyen şube ve öğretmenler hakkında soruşturma açtırmak ve örgütten atmak istemektedir.

Öğretmen iradesine saygı göstermeyen, öğretmenlerin seçtiği yönetimleri kendisi gibi düşünmediği için kapatmağa giden tutum öğretmenlerin çıkarına ve birliğine hizmet etmez. Bu yol bir kere açıldı mı artık örgüt içinde değişik görüş savunanlar üzerinde baskı sürüp gidecektir. Ayrı düşünenler örgütten atılacaktır. Bu yol bizi örgütümüzün parçalanmasına, hâkim sınıfların karşısında zayıflamasına götürür. Biz bu yolu seçecek miyiz? Elbette HAYIR! Çünkü TÖB-DER öğretmenlerin birliği ve menfaati temelinde kurulmuştur. Biz bunu yaşatmak istiyoruz.

Bu nedenlerle biz, örgüt içinde demokrasiyi çiğneyen, düşünce özgürlüğünü ortadan kaldırmaya yönelen bütün uygulamalara karşıyız. Her öğretmenin kendi düşüncesini savunmasından olağan bir şey olamaz. Bu nedenle düşünceler üzerinde de baskı olmamalıdır.

Biz öğretmenler, yıllardır hâkim sınıfların düşünce ve fikirler üzerindeki baskı ve şiddetine karşı mücadele ettik. Örgütümüzdeki düşünce ve fikirlerinden, dolayı bazı öğretmenler hakkında soruşturma açılmasını istemiyoruz. İhraçlara, soruşturmalara hemen son verilmelidir. Merkez Yönetim Kurulunun feshettiği şubeler hemen açılmalı, o şubelerin öğretmenlerce seçilmiş yöneticileri iş başında kalmalıdır.

Bizler, 20 TÖB-DER şubesinin genel merkez yönetim kurulunca kapatılmasını ve üyeler hakkında soruşturma açılmasını kınıyoruz.

TÖB-DER'DE İHRAÇLARA VE SORUŞTURMALARA SON!

FESHEDİLEN 20 TÖB-DER ŞUBESİ AÇILSIN, SEÇİLMİŞ YÖNETİCİLER İŞ BAŞINDA KALSIN!

TÖB-DER'DE DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ VE ÖĞRETMEN İRADESİNE SAYGI!

TÖB-DER Kemah Şubesi Yönetim Kurulu Adına Başkan Hüsnü Çağrı

HOZAT ŞUBESİ

5 Şubat 1977 günü Ankara'da yapılan "Ekonomik-Demokratik Haklar" mitinginde, yurtsever, demokrat, devrimci öğretmenlerin faşizmi, sosyal faşizmi teşhir etmeleri üzerine buna tahammül edemeyen sosyal-faşist genel merkez yürütme kurulu 20 şube ile birlikte şubemizi de kapamıştır.

Demokratik kitle örgütlerinde farklı görüşlerin bulunması doğaldır. Ancak sosyal-faşist genel merkez yönetim kurulu örgütümüz TÖB-DER'i parçalayarak yükselen devrimci potansiyeli efendileri Rus sosyal emperyalistlerinin yayılmacı siyasetlerini güçlendirmek ve ülkemizi sosyal emperyalistlere, peşkeş çekme amacını gütmektedir.

Bu anlayışa karşı çıkan devrimci, demokrat yurtsever öğretmenleri, üyelikten ihraç etmekle tehdit etmekte, en etkin çalışmaları olan öğretmen arkadaşlar onur kuruluna verilerek savunmaları alınmakta, üyelikten atılmaları için her türlü çaba harcanmaktadır.

Biz aşağıda imzaları bulunan Hozat TÖB-DER şubesi üyeleri, genel merkezin bu sosyalist maskeli faşist yüzünü sergilemenin görevimiz olduğunu bildiririz.

KAHROLSUN TEKKECİLER!

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL - FAŞİZM!

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

YAŞASIN DEVRİMCİ İŞÇİ-KÖYLÜ İKTİDARI!

HOZAT TÖB-DER ÜYELERİ 69 İmza

Sümerbank işçileri ve tüm çalışanlar :

Faşist ve sosyal-faşist saldırıların olduğu her yerde :

- Bu saldırılara karşı direnmek gerekir. Çünkü bu saldırılar bizim "iş ve can güvenliğimize" yönelmiştir.
- Her saldırılara topluca direnmeliyiz.
- Saldırıya uğrayan kim olursa olsun mutlaka direnmeliyiz. Çünkü saldırıya uğrayan arkadaşa sahip çıkmak bizim birliğimizi çelikleştirir.
- Bu saldırganlara karşı "direnmeyelim" diyenler çıkarsa onlara gereken cevabı verelim. Çünkü direnmeyelim diyenlerde onların saldırılarının sürmesine yardım ediyor demektedirler.

İŞ ve CAN GÜVENLİĞİMİZ İÇİN YURTSEVER ANTİ-FAŞİST DİRENİŞ KOMİTELERİ ÖRGÜTLEYELİM

Faşist sürüler saldırılarını yoğunlaştırdılar. Gün geçmiyor ki, yeni katliam, yeni bıçaklanmalar, yeni hırpalanmalar olmasın. Artık katliamlar toplu nitelikler kazandı. Daha Uşak'taki katliam sürerken, İzmir Buca'da olaylar daha da hızlanırken bu faşist sürüler işten çıkmakta olan Sümerbank işçilerine de saldırdılar. Sümerbanklılar bir kez daha gördüler ki, bu saldırılara artık direnme zamanı gelmiştir. Artık hiç kimse mücadelenin kenarına çekilipte, "bana saldırmıyorlar ya!.." diyemez. Çünkü bu anlayışın yanlış olduğunu bir kez daha yaşadık ve gördük. Çünkü ellerinden kurtulmaya çalışan bir arkadaşımızı kendi evinden silah zoruyla alıp yüzlercesi tarafından anası ve bacısının gözü önünde dövecek kadar azgınlaştılar bunlar! Bu saldırılar, bu katliamlar, bu terör gösteriyor ki, biz sustukça iş ve can güvenliğimiz de sağlanamaz... Biz iş ve can güvenliğimizi kendimizden başkalarına bırakamayız. Çünkü iş ve can güvenliğimizi ancak biz koruyabiliriz. Bizim mücadelemiz koruyabilir.

Bu mücadelede başarılı olabilmek için de bizim örgütlü olmamız lâzım ... Çünkü örgütlü olmayan insanları ne kadar kalabalık olurlarsa olsunlar ezmek zor değildir. Ama örgütlü olan beş kişiyi ezmek birazcık zahmet ve çaba gerektirir.

Sümerbank işçilerine bu köpeklerin yaptıkları, ilk saldırı değil bu. Ama Sümerbank işçileri KİT ikramiyelerimiz verilsin diyerek tam da bu azgın itlerin inlerinin önünde sokağa döküldüklerinde o binlerce işçiye neden saldırmadılar? Çünkü onlar biliyorlardı ki, Sümerbank işçileri bir kaç tane önder arkadaşın olumlu çabaları sonucunda belli bir ortak hedef için aralarında anlaşarak, önderlerine güvenerek direniyorlardı. Bu durumda onlara saldırmak bu faşist köpeklerin lehine olmayacaktı.

Bu küçücük bir örnek bile gösteriyor ki, bu halk düşmanları da "örgütlü bir topluluktan" korkuyorlar ve onlara saldırırken düşünüyorlar. Öyleyse burada biz, Sümerbank işçilerine ve saldırılara uğrayan bütün işyerlerindeki işçilere düşen görevler şunlardır:

1- Bu saldırılara karşı direnmek gerekir. Çünkü bu saldırılar bizim "iş ve can güvenliğimize" yönelmiştir. Bu saldırıların amacı oradaki işçileri yıldırarak işinden ekmeğinden etmek ve oralara da faşist yerleştirerek yeni Aliağalar, Tarişler yaratmaktır. Öyleyse buna bizler fırsat vermemeliyiz.

2- Her saldırılara topluca direnmeliyiz. Bir kez bu sürüleri püskürtürsek ondan sonra bütün Sümerbank işçileri yeni bir saldırıya karşı daha rahat direnirler.

3- Saldırıya uğrayan kim olursa olsun mutlaka direnmeliyiz. Çünkü saldırıya uğrayan arkadaşa sahip çıkmak bizim birliğimizi çelikleştirir. Onları zayıflatır. Saldırıya uğrayan arkadaşımız olsun ya da olmasın sahip çıkalım.

4- Bu saldırganlara karşı "direnmeyelim" diyenler çıkarsa onlara gereken cevabı verelim. Çünkü direnmeyelim diyenlerde onların saldırılarının sürmesine yardım ediyor demektedirler. Onlar yani Ülkü Ocaklı faşistler kadar, TİP, TSİP, İGD'li sosyal - faşistlerde direnişimizden korkarlar. Çünkü onlara karşı da direneceğimiz günler gelecek. Bu bozgunculuk yapan içimizdeki "maskeli" hainleri de yalnız bırakalım ve direnelim.

5- Bu saldırılara karşı direnişimizin daha kalıcı olması için her ekipte, her vardiya da iş ve can güvenliğimiz için;

"DİRENİŞ KOMİTELERİ"Nİ KURALIM. BU KOMİTELERİ ÖRGÜTLEYELİM. BU KOMİTELERDE ÖRGÜTLENELİM.

YAŞASIN ÖRGÜTLÜ, BİLİNÇLİ MİLİTANCA MÜCADELEMİZ!

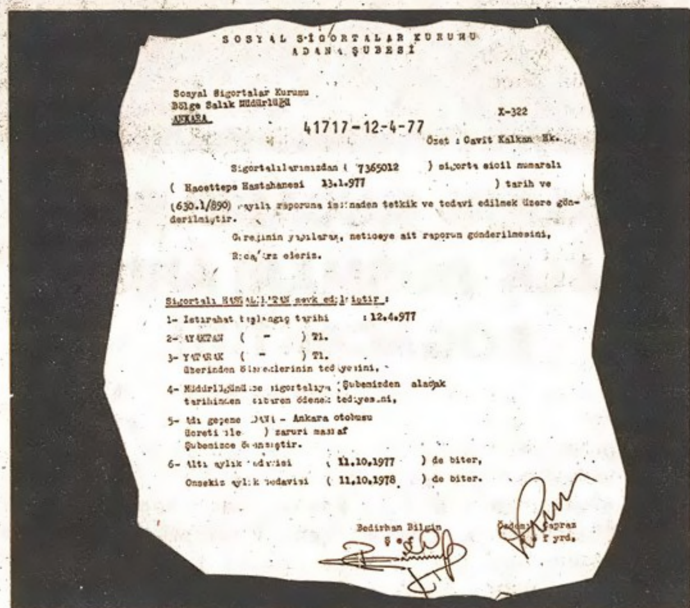
KAHROLSUN FAŞİSTLER VE SOSYAL - FAŞİSTLER!

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE!

BÜTÜN ÇALIŞANLARA İŞ VE CAN GÜVENLİĞİ İÇİN "DİRENİŞ KOMİTELERİ"NDE ÖRGÜTLENELİM VE ARKADAŞLARIMIZI ÖRGÜTLEYELİM.

Halkın Yolu'nun görüşlerini benimseyen
DEVRİMCİ-PROLETERLER

TARSUS'un Polatlı köyünde faşist saldırılar

SOSYAL SİGORTALAR KURUMU
ADANA ŞUBESİ

Sosyal Sigortalar Kurumu
Bölge Sağlık Müdürlüğü
ANKARA

41717-12-4-77 X-322

Özet : Cavit Kalkan Ek.

Sigortalılarımızdan (7365012) sigorta sicil numaralı (Hacettepe Hastahanesi 13.1.977) tarih ve (630.1/890) sayılı raporuna istinaden tetkik ve tedavi edilmek üzere gönderilmiştir.

Gereğinin yapılarak, neticeye ait raporun gönderilmesini,

Rica ederiz.

Sigortalı [illegible] sevk edilmiştir :

1- Istirahat başlangıç tarihi : 12.4.977
2- AYAKTAN (-) Tl.
3- YATARAK (-) Tl.
Üzerinden [illegible] tediyesini,
4- Müdürlüğünüzce sigortalıya Şubemizden alacak tarihinden itibaren ödenek tediyesini,
5- [illegible] - Ankara otobüsü ücreti ile) zaruri masraf Şubemizce [illegible]
6- Altı aylık tedavisi (11.10.1977) de biter,
Onsekiz aylık tedavisi (11.10.1978) de biter.

Bedirhan Bilgin
Şef

[illegible]
Şef yrd.

Tarsus'un Polatlı köyünde yurdun her tarafında olduğu gibi, faşistler yine halka saldırdılar. Olay gecesi saat 00.45'de faşistler, köyde anti-faşist, demokrat yurtsever arkadaşlara saldırmışlardır.

Faşistler Remzi Hormut ve Hakkı Atilla önderliğinde bıçak, muşta, zincir ve çivili sopalarla saldırmışlardır. Saldırıda bıçakla kalbinin üzerinden yaralanan Hasan Kalkan'ın gelini de bileğinden yaralanmıştır. Babasının ve yengesinin yaralandığını gören (Hasan Kalkan'ın kızı) kızı faşistlerin üzerine yürümüş fakat o da feci şekilde yaralanıp dövülmüştür.

Fabrikada çalışan bir işçi, vardiyasından dönerken olayları görmüş, yaralıları götürmek isteyince faşistler bu işçiyi de dövmüşlerdir.

Yaralananlar ertesi günün sabahı ve tanık işçi Necati Cavit mahkeme sonunda tutuklanmışlardır.

Oysa faşistler ellerini kollarını sallaya sallaya gezmektedirler.

KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

FAŞİSTLERDEN VE İŞKENCECİLERDEN HESAP SORULACAKTIR!

YAŞASIN HALKIMIZIN YÜKSELEN DEVRİMCİ MÜCADELESİ!

KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET VE İŞBİRLİKÇİLERİ!

Not: Rapor ilişiktedir.

POLATLI KÖYÜ adına
Yurtsever Anti-faşist köylüler

Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun ortak açıklaması :

KİTLE EYLEMLERİ VE PROLETARYANIN TAVRI

Devrimci proletaryanın her somut eylemi, yığınları siyasi bakımdan eğitmenin, onları öncünün saflarına kazanarak devrimin temel hedefleri doğrultusunda seferber etmenin bir aracı; proletaryanın hem kendisini, hem de müttefiklerini örgütleyebilmesi yolunda bir adım olmalıdır.

Devrimci proletaryanın, devrimin temel sloganlarını yığınlara mal etmesinin en etkili, belki de en önemli yollarından bir tanesi de kitle eylemleridir.

Kitlelerin acil ekonomik, demokratik ve siyasi taleplerini gerçekleştirme doğrultusunda mücadeleye atıldığı, fakat örgütsüz ve öndersiz olduğu günümüzde, her kitle eylemi, reformistlerin ve revizyonistlerin kitleler üzerindeki etkinliğinin kırılmasının bir aracı olabileceği gibi, aynı zamanda, öncü ile yığınlar arasındaki organik bağın pekişmesi yolunda ileri bir adım olabilir.

Devrimci proletaryanın, bugüne kadar, her türlü kitle eylemindeki genel tavrının, bu genel siyasi perspektiften kaynaklandığını söyleyemeyiz.

Bu ilkeli olmayan tavırlar, birçok eylemde, ya her türlü tavizi reddedecek kadar 'sol', ya da burjuvazinin çeşitli kesimlerinin genel siyasetine tabi olacak kadar sağ bir şekilde kendini göstermiştir.

Proleter devrimciler, bugünkü şartlarda bu tip ilkesiz tavırları öncelikle reddetmeli ve bu konuda genel bir taktik siyasi çizgi tesbit etmelidirler.

Böyle bir tesbit, seçimlerin yaklaştığı, kitle eylemlerinin giderek yoğunlaştığı ve daha da önemlisi CHP'nin, yığınların kabaran anti-faşist mücadelesini düzenin ve parlamenterizmin dar sınırları içerisinde hapsederek pasifize etmeye çalıştığı günümüzde, daha da bir önem ve acillik kazanmıştır.

PROLETER DEVRİMCİLERİN VE YURTSEVERLERİN KİTLE EYLEMLERİNDE İZLEYECEKLERİ SİYASİ TAKTİKLER, DEVRİMİN UZUN VADELİ ÇIKARLARINA HİZMET ETMELİDİR...

İster CHP tarafından düzenlenen "seçim mitingleri" olsun, isterse diğer kitle eylemleri olsun, proleter devrimcilerin ve yurtseverlerin genel tavrı, devrimci proletaryanın izleyeceği bütün siyasi taktikler, uzun vadede kitleleri kazanmaya, kitleleri siyasi bakımdan eğitmeye, öncü ile kitleler arasındaki bağı pekiştirmeye, kısacası kitleleri devrim doğrultusunda seferber etmeye kısa vadede ise küçük-burjuva siyasi hareketleri sosyal-faşistlerden koparmaya, reformizmin ve revizyonizmin kitleler üzerindeki ideolojik ve siyasi etkinliğini kırmaya, proleter devrimciler arasındaki eylem birliğinin gerçekleşmesine vb. hizmet etmelidir.

Bu bakımdan herhangi bir kitle eylemi, devrimci proletarya için bir amaç değil, kitleleri devrim yolunda seferber etmenin bir aracı olmalıdır.

Esasen proleter devrimciler, gerek CHP mitinglerine, gerekse diğer kitle eylemlerine, daha fazla slogan bağırmak için veya "gövde gösterisi" yapmak için değil, tam tersine kitlelerle sıcak ilişkiler geliştirmek için, içinde bulunduğumuz devrimci aşamada proletarya ile diğer ezilen sınıf ve tabakalar arasında objektif olarak var olan ittifakı, subjektif olarak da gerçekleştirmek için katılmalıdırlar.

Sloganlar, ancak bu amaca, kitleleri devrim doğrultusunda seferber etme ve onları siyasi bakımdan eğitme amacına hizmet ettiği ölçüde devrimcidir.

Aksi bir görüş, şüphesiz ki, devrimci proletaryanın değil, amaç ile araç arasındaki diyalektik bağı kavramak istemeyen küçük burjuvazinin görüşüdür.

Proletaryanın müttefikleri ile organik bağının kurulmasına ve pekişmesine hizmet ediyorsa, kitlelerin siyasi bakımdan bilinçlenmesinin ve uzun vadede devrim doğrultusunda seferber olmasının önüne set çekmiyorsa, küçük-burjuva siyasi hareketlerin reformistlerin ve revizyonistlerin etki alanından kurtularak tutarlı olmaya yönelik bir anti-faşist ve anti-emperyalist siyasi çizgi benimsemesini sağlıyorsa, yani devrimci proletaryanın, kazanılabilecek güçleri kazanma, tarafsızlaştırılacak güçleri tarafsızlaştırma ve düşmanı tecrit etme genel siyasetine uygun düşüyorsa, proleter devrimciler ve yurtseverler, sloganların muhtevasından değil, ama sloganların atılış biçiminden, sloganların eylemde kullanılış biçiminden taviz verebilirler, ve vermelidirler.

Devrimin uzun vadeli çıkarlarına hizmet ettiği takdirde bu taviz, olumsuz değil, olumludur, sınıf mücadelesini geriletici değil, ilerleticidir.

Bu ilke sadece belirli sloganlar açısından değil, temel sloganlar açısından da geçerlidir.

Bu ilkeyi hayata geçirirken proleter devrimciler, dogmatik bir şekilde değil, tersine eylemin özelliğini, eylemin yapıldığı bölgenin somut koşullarını, güç ilişkilerini ve devrimci proletarya hareketinin özgül yapısını dikkate alarak esnek bir şekilde hareket etmeli ve uygun biçimler bulmalıdırlar.

Ama hiç bir özgül yapı, yukarıda ifade etmeye çalıştığımız genel Leninist ilkenin reddine bahane olmamalı, ilkesizliği geliştirmemelidir.

Ayrıca bir kitle eyleminde kullanılacak sloganlar, esas olarak, eylemin muhtevası ve eylemin hedefi etrafında yoğunlaştırılmalıdır. Fakat hedef sloganları ile temel sloganlar arasındaki diyalektik bağ gözardı edilmemeli, temel sloganlar hedef sloganlarına yansıtılmalıdır.

Kitle eylemlerinde gerçekleştirilecek ittifaklarda, devrimci proletarya hareketinin ideolojik, siyasi ve örgütsel bağımsızlığı titizlikle korunmalıdır. "Hem ittifak hem mücadele" ilkesi, devrimci proletaryanın müttefiklerine karşı her dönemde uygulaması gereken temel bir ilke olmalıdır.

Bütün proleter devrimciler, ittifak içinde devrimci proletarya hareketinin ideolojik, siyasi ve örgütsel bağımsızlığını korurken, aynı zamanda, devrimci proletarya hareketinin saflarında belirebilecek sapmalarla, her türlü tavizi reddeden 'sol' anlayışla ve tavizleri amaç haline getirerek sınıf mücadelesini reformlar uğruna mücadele düzeyine indirgeyen sağ anlayışla en tavizsiz bir biçimde mücadele etmelidirler.

CHP'nin düzenlediği "seçim mitinglerine" veya diğer kitle eylemlerine katılma taktiği, devrimci proletarya hareketinin günümüzdeki siyasi taktiğinin tamamı değil, bir parçasıdır. Proleter devrimciler, kitleleri devrim doğrultusunda seferber edebilmek için, devrimin temel sloganlarının kitleler arasında maddi bir güce dönüşebilmesi için bağımsız siyasi kampanyalar düzenlemelidirler.

Ancak böyle bir siyaset, proletaryanın devrimci siyaseti olmaya hak kazanabilir.

HALKIN YOLU — HALKIN BİRLİĞİ — HALKIN KURTULUŞU

Bir roman :

KIZIL KAYALAR

Proleter devrimcilerin birliği meselesinin önümüze dikildiği şu günlerde "KIZIL KAYALAR" romanını okuyalım. Roman, bizi birliği gerçekleştirmek üzere somut adımlar atmaya itecek, bize yol gösterecektir. "Kızıl Kayalar" örgütlü, merkezi parti disiplini altında çalışan militanların sınıf düşmanlarına karşı savaşını anlatıyor. Partinin, devrimcilerin yaşamına, duygu ve davranışlarına, düşüncelerine nasıl sindiğini anlatıyor.

"Kızıl Kayalar" bize parti ve örgüt çalışması geleneğinden yoksunluğun getirdiği zaafların, aydın hareketi yapısının olumsuzluklarının, sorumsuz küçük burjuva aydın bireyciliği ve disiplin tanımamazlığının, ideolojik mücadele yerine küçük burjuva çekişmesinin proletaryanın davasına verdiği zararı daha derinden kavratacak.

"Kızıl Kayalar" çalışmalarındaki ilişkileri yeniden gözden geçirerek, parti ruhunu kavramaya çağırıyor bizi.

Başına buyruk davranıp gizli parti çalışmasını kendi bildiğince yönlendirmek isteyen Fu Çi-kao: "Eğer gizli çalışan biri oturup ille de partinin ona iş vermesini beklerse, bundan pek iş çıkmaz" diyor. Bu anlayışı ile her alana bulaşması sonucu, kısa zamanda çalışmaya ajanlar sızmakta gecikmiyor. Tutuklamalar, işkenceler birbirini kovalıyor. Fu Çi-kao arkadaşlarını ele veriyor. Bunlardan silah fabrikasında çalışan kısım şefi olan Çeng Kang'ın yakalanması ile gizli dağıtılan "İleri" gazetesinin basıldığı yerde ortaya çıkmış oluyor. Çeng Kang'in ilk işi yoldaşlarını uyarmak üzere beklettiği bir süpürgeyi hemen pencere dışındaki çiviye asmak oluyor. İleri'yi almaya gelen yoldaşları onunda ele geçirildiğini anlayarak hızla, tehlikedeki partizanları güvenlik altına almak üzere harekete geçiyorlar. Tutuklanan yoldaşların görevlerinin sürdürülmesi, parti çalışmalarının bu kısmının yeniden örgütlenmesi için uğraşılıyor.

Çeng Kang ve Sü Yün - Feng emniyette her şeyi komünistçe göğüslüyorlar. Örgütü ele geçirmek ve ilişkileri çözmek için uğraşan işkencecilere"bir kaç kişinin eksilmesi ile komünist hareketin fakirleşeceğini sanmayın" diyerek ölüme gülümsüyorlar. Düşmanın Partinin hayatına gözdiktiğinin bilincinde, tetikte, her türlü teklife, oyuna, Amerikan konuşturma yöntemlerine karşı partizanca tavırla karşı koyuyorlar.

Devrimciler nemli ve karanlık hücrelerden alınıp sık sık sorguya götürülüyor, yaralı, bitkin geri dönüyorlar. Sonra grup halinde dışarı çıkartılıp duvarın dibine diziliyor. "Silah omuza!" komutuyla tüfekler patlıyor. Hepsi devrimci sloganlar haykırıyor. Ama kurşunlar değmiyor. Bir oyundur bu. Ertesi sabah gizli toplama kampına gönderiliyorlar.

Burası denetimin çok sıkı olduğu, tutukluların susuz ve aç bırakıldığı bir başka işkence ve sınav yeri... Ve burada kadınlar da var. Partiye yürekten bağlı kadınlar.

Devrimci mücadele kıyasıya, ölüm pahasına toplama kamplarında sürüyor. İşkenceden ölen bir siyasî tutuklu için cenaze töreni isteniyor. Yaşama şartlarının düzeltilmesi, eziyet ve kötü davranışlara son verilmesi için tutuklular ayaklanıyor. Tüm talepler kabul edilene dek yüzlerce tutuklu açlık grevine başlıyor. Kamp yönetimi çaresiz, geri bir adım atıyor Şartları kabul ediyor. Açlık grevinden sonra hücre kapıları artık kapanmıyor. Elektrikli tel örgülerle çevrilmiş, duvarları boydan boya makinalı tüfek yerleştirilmiş avluda gezinti süresi uzatılıyor.

İçerdekilerin Parti ile ilişkileri sürmekte, cepheden savaş haberleri, yeni yıl bildirileri gelmektedir. Kadınlar bu bildirileri çoğaltarak bütün hücrelere dağıtıyorlar. Gene burada da düşmanın bütün çabası parti ilişkisini ortaya çıkarabilmek. 2. Şube bir komplo düzenleyerek; "Komünist Liu - Si yang serbest bırakıldı"haberiyle kamuoyunu aldatmak istiyor. Evinde gözaltında tutulan Liu-Si Yang'ın Partiyle ilişki kurmasını sağlamaktır amaç. "Beni Parti gönderdi" diye gelen ajan ondan dışarıyla olan ilişkilerin kiminle, nasıl geliştirildiğini yazılı olarak rapor etmesini istiyor. Liu yoldaşlarınca zamanında uyarılıyor ve kaçarken yakalanıp bir başka gizli toplama kampına gönderiliyor.

Şartlar burada da ağır, ıstıraplı; mücadele burada da yoğun ve örgütlü. Partizanlar çok temkinli, ve disiplinli çalışıyorlar. Liu - Si Yang'ın proleter duygu ve heyecanla kamp kütüphanesindeki bir kitaba Marks'ın resmini çizmesi bir yoldaşınca hoş karşılanmıyor:"Gereksiz yere üzerimize dikkati çekmemeliyiz. Burada en ufak bir hafifliği bile kanımızla ödeyebiliriz Bunun cesaretle hiç, ama hiç ilgisi yok" diyor. Liu Si-Yang kıpkırmızı olmuş, çok utanmıştır. Fakat yoldaşının eleştirisini haklı buluyor, bir devrimci gibi davranıyor. Disipline karşı çıkan, eleştiriye tahammülü olmayan dönek hain Fu ise gizli buluşma yerini kütüphane haline getirmiş, çalışma alanına girmeyen üniversiteyle ilişki kurmuş, hatta bir dergi çıkarmaya kalkışmıştır. Evini derhal terketmesi bildirildiği halde bu uyarıya kulak asmamış, yakalanmıştır.

Düşmanın bütün çabası Parti örgütünü ele geçirmek, ilişkileri çözebilmektir. Hedef kamplardaki Parti yönetimini bulmak! Ancak, dışarıdaki mücadele düşmanı hızla çökertiyor. Bu yüzden can çekişen hayvan gitgide saldırganlaşıyor. Halk Ordusu hızla ilerliyor ve toplama kamplarından kaçış örgütleniyor. Çin Halk Cumhuriyetinin kurulduğu haberi geliyor. Düşman panik halinde... Yöneticiler çil yavrusu gibi dağılıyorlar... Yoldaşlarını kurtarmak üzere ilerleyen Kızıl Ordu kampa varmadan önce düşman tutukluları katletmek üzere harekete geçiyor. Aynı zamanda Parti ile ilişki kurmaya çalışan tutuklular... Kıyım başlıyor ... Artık eylem de başlamıştır. Zafer arefesinde ölenlerle, yoldaşlarını yitirip yoldaşlarına kavuşanlarla bir mücadele böylece kazanılmıştır.

Kızıl Kayalar'ın bize öğrettiği, partizanların, kendi saflarından düşmana kadar uzanan bütün olaylar karşısında, örgüt disiplini altında nasıl çalıştıklarından ders almaktır. Kollektif iradenin devrimci ruhla beslenerek Partiyi ayakta tuttuğunu, her şeyin üstünde tuttuğunu kavrayıp proleter devrimcilerin birlik mücadelesi için dersler çıkarmaktır.

ÖNÜMÜZDEKİ GÜNLER PROLETARYA PARTİSİNİN İNŞASI GÜNLERİDİR

İki süper devlete, faşizme ve sosyal-faşizme karşı kitlelerin kendiliğinden mücadelesi, bugün yükselmektedir. Bu kitlelerin derin öfkesinin ifadesidir.

Fabrikada direniş, grev işgalleri, toprak işgalleri, öğrenci mücadeleleri, memur mücadeleleri iki süper devlete, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadelenin kaleleri olmak istiyor. Ancak bunu gerçekleştirecek bir Proletarya Partisi yoktur.

Bunun için Proletarya Partisi acil bir görevdir. Bütün proleter devrimci grupların (Halkın Yolu, Halkın Sesi, Halkın Kurtuluşu, Halkın Birliği, Kürt Marksist-Leninistleri) Proletarya Partisi'nin yeniden inşası için %95 birleşme ruhuyla ilkeli bir şekilde hareket etmesi gereklidir. Bunun için tekkeci, gerici cereyanla (özellikle Halkın Sesi - Halkın Kurtuluşu için), iki çizgi arasındaki iç sınıf mücadelesini bastırmak gerici anlayışı ile mücadele etmek ve iç sınıf mücadelesini herkesin kendi grup yapıları içinde yükseltmesi gerekir. Bugün artık gruplar tarihi haklılığını kaybetmiştir. Dönem Proletarya Partisi'nin yeniden inşası dönemidir. Önümüzdeki günler, çetin, pratikte denenecek ideolojik mücadele günleri, sağlam-doğru ilkeler temelinde Proletarya Partisi'nin "1926 Bolşevik" programı temelinde yeniden inşası günleridir.

YAŞASIN "1926 BOLŞEVİK" PROGRAMI TEMELİNDE GERÇEKLEŞECEK PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ!

TEKKECİ GERİCİ CERYANI GÖĞÜSLEYELİM, YIKALIM!

İKİ ÇİZGİ ARASINDA İÇ SINIF MÜCADELESİNİ YÜKSELTELİM!

GRUPLARA KARŞI DEĞİL, HALKA KARŞI SORUMLULUĞUMUZU KAVRAYALIM!

LEVENT'ten bir devrimci

"1 MAYIS İŞÇİ SINIFININ BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE GÜNÜ" MİTİNG VE YÜRÜYÜŞÜNE KATIL!

Gün: 1 MAYIS 1977
Saat: 13.00
Yer: İstasyon Meydanı, Diyarbakır

TERTİP KOMİTESİ

İdeolojik mücadeleyi hızlandıralım YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ !

İçinde yaşadığımız şu günler, sınıflar ve tabakalar arası çelişkilerin en net bir şekilde ortaya çıktığı dönemdir.

Açık saldırılar, katliamlar, işkenceler, düşünen beyinleri yok etme çabasında. Demir ökçe önüne geleni çiğnemektedir.

Bunlar Amerika Birleşik Devletleri emperyalizminin yağ, süt tozu ile sürdürdüğü politikanın bir diğer biçimidir.

Diğer yanda yüzüne sosyalizm maskesi takmış Sovyet Sosyal-emperyalizmi bir yandan ülkemizi boyunduruk altına almaya çalışırken, bir yandan da sosyal-faşistler DİSK içinde geleceğin çalışmalarını yapmaktadır.

Artık tek tek grupların kendi başına yürüyerek gelişmeleri haklılığını kaybetmiş, iki süper devlete gün geçtikçe saldırganlığını artıran faşizm ve sosyal-faşizme karşı birleşme zamanı gelmiştir.

İdeolojik mücadelenin hızlandırılıp, proleter devrimcilerin her türlü sapmadan arındırılması sınıfının sorumluluğunu kavramış işçi, köylü yığınlarına kucak açacak Parti'nin oluşturulması gerekmektedir. Gelişen süreci kimsenin geriletmeye hakkı yoktur.

YAŞASIN PROLETER DEVRİMCİLERİN BİRLİĞİ!

YAŞASIN PROLETARYA PARTİSİ!

TAKSİM'den bir işçi

DİCLE'DE DEVRİMCİLER ÖMER AYNA'YI VE 9 YOLDAŞINI MEZARI BAŞINDA ANDILAR

Kızıldere katliamının yıl dönümünden bir akşam önce, Dicle'nin çeşitli yerlerine "Mahir'ler, Ömer'ler Ölmez", "Kızıldere'yi Unutmayalım, Kitlelerle Birleşelim!" Halkın Yolu imzalı yazılar yazıldı- Yazıların aynı akşam, yurtsever devrimci bir arkadaş tarafından yazıldığı ihbarı yapıldı. Onun için sözkonusu arkadaşın iki amcasının evine aynı gece jandarma karakolu tarafından baskınlar yapıldı. Sözkonusu devrimci arkadaşın 'nerede olduğu' ve 'mutlaka yakalamamız için bize yerini söyleyeceksiniz" gibi sert ve huzursuz edici şeyler söylendi. Baskın yapılan evin aile reisleri ertesi sabah karakola götürüldü. Yüz kızartıcı hakaretler ve sözleri baş çavuş sarfederek, "yerini biliyorsunuz, söyleyin, yoksa gerisini siz düşünün" gibi tehditler savurdu. Sonrada bıraktılar. Ancak aynı gece, jandarma karakolu başçavuşu, Dicle'deki gece bekçilerine ağır sözler ve küfürler söyledi. Nedeni de; "Neden gece yazı yazılıyor da kimin yazdığını görmüyorsunuz, devlet size maaş veriyor, ne için?" vs. Faşist başçavuş bir bekçiyi olay gecesi ve gündüz öğleye kadar karakolda tuttu. Sabahleyin gece bekçilerinin hepsi Savcılığa çağırıldığı gibi, bir hastahane nöbetçisi de çağırıldı. İfadesi alındı.

Yazılar halk arasında büyük bir tartışma açtı. Kızıldere'yi hatırladılar, ÖMERLERİNİ, MAHİRLERİNİ hatırladılar. Tartışmalarda evlere yapılan baskınları ve bekçilere yapılan hakareti lânetlediler. Devrimcilerin ölülerini nasıl dirilttiğini halk mücadele içinde gördü ve yaşadı. Öldürmekle ÖMERLERİN bitmeyeceğini bir kez daha somut olarak gördüler. Bir gün içinde Kızıldere katliamının yıldönümü köylere bile yayıldı. Kızıldere bir kez daha halkın bilincinde diriliyordu. Bu dirilmeden korkan faşist savcı ve başçavuş bunu çok iyi bilirler. Zaten o korkudur ki, onları baskı yapmaya itiyordu. İşte 29 Mart gecesi ve gündüzünde Dicle bu olayları yaşadı.

Ancak proleter devrimciler tüm engellemelere ve baskılara rağmen 30 Mart akşamı, Kızıldere katliamını lânetlemek için ÖMER AYNA yoldaşın mezarı başında bir grup yurtsever - devrimci topluluğuyla anma töreni yaptılar.

Anma töreni ÖMER yoldaşın mezarı başında, Kızıldere'de katledilen yoldaşlar adına bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Sonra, Halkın Yolu taraftarı bir arkadaş, mezar başında yakılan ateşin "kızıl" ışınları önünde "Kızıldere 10 halk mermisidir" başlıklı yazıyı okudu. Mezarın başında özellikle şehit devrimci yoldaşlarımızın olumlu ve olumsuz yönleri üzerinde duruldu. Halkın Kurtuluşu taraftarı bir devrimci arkadaş da günün öneminden ve yoldaşların mücadelesinden bahsetti. Devrimci ANT içildi, "Kahrolsun Faşistler, Sosyal-faşistler", "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye, Özgür Kürdistan", "Kürdara Azadi", "Ömerler Ölmez" sloganları atıldı. Ve anma töreni bitti. Ancak devrimciler tören bitiminden sonra da töreni devam ettirmeye kararlıydılar. Nitekim, Dicle'nin heryerinden görülebilen bir tepede bir kez daha ateş yakıldı ve böylece tören bitti.

31 Mart sabahında, faşist çavuş bekçilere daha da fazla hakaretler savurdu. Bununla da kalmayarak, bekçilerin maaşından bir miktar kesinti yaptı. Daha önce sözettiğimiz, yurtsever devrimci arkadaşın amcası bir daha karakola götürüldü. Aynı günün gecesinde bu arkadaşın evine baskın yaptılar. Halkı korkutmak için komando baskınlarının köylere ve kazaya yapılacağını yaydılar... Mücadelemiz günlerce dalgalandı ve halkımıza maloldu. Günün önemi dalga dalga köylere yayıldı. Halkımız, Ömer'ini, Mahir'ini, Cihan'ını bir kere daha bağrına bastı.

Bütün bunlar olurken sosyal-faşistler ve etkilerindeki revizyonist ve milliyetçi revizyonistler, pasifliklerini, korkaklıklarını, davanın malı olmadıklarını örtbas etmek için kendilerini avutuyorlardı, "Ateş yakmışsın, yazı yazmışsın da ne olacak" diyorlardı. Onlar bunu hem kendilerini avutmak hem de halkın devrimcilere duyduğu sempatiyi köreltmek için yapıyorlardı.

KAHROLSUN HALKA VE BEKÇİLERE ZULÜM EDEN FAŞİST ÇAVUŞ VE SAVCI!

KÜRT ULUSU ÜZERİNDEKİ MİLLİ ZULME SON!

KURDARA AZADİ!

NE AMERİKA NE RUSYA, KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK VE SOSYAL-FAŞİZM!

YAŞASIN DEVRİMCİ DEMOKRATİK HALK İKTİDARI!

DİCLE'den bir gurup Proleter Devrimci

(baş tarafı sayfa 1'de)

yatıldı, ama hiçbir güç halkımızın bağrında yanan özlemleri küllendiremedi. Öyleyse zulme karşı sıkılan her yumruk birleşmeli, sınıf partisinin yönetiminde ileri yürümelidir. Tüm sömürücüler en büyük saldırılarını devrimci partilere yöneltiyorlar. Böylece halkın mücadelesini öndersiz, yönetimsiz bırakarak, onu daha kolay ezmeyi tasarlıyorlar. Çünkü kitle mücadeleleri proleter devrimci önderlikle yöneltilmiyorsa kalıcı başarılar kazanamaz. Hakim sınıflar kitle mücadelelerini saptırarak, onun ileri hedeflere ulaşmasını önlemeye çalışır, önleyemediğinde de kitle mücadeleleri hakim sınıfların terörü altında ezilir. Bugün birçok kararlı direnişler proleter devrimci önderlikten yoksun olduğundan zaafa uğruyor. Profilo'nun yiğit işçileri kadın-erkek polise karşı direndiler. Fakat proleter devrimci siyasetle silahlanmamışlardı, orduya teslim oldular, hakim sınıfların ordusunun halka karşı baskı gücü olduğunu acı deneylerle kavradılar. Elbette ki yenilerek yenmesini öğreneceğiz. Proletaryanın sınıf partisinin yönetiminde mücadele ettiğimizde yenerek, yenilerek ama mutlaka zafer kazanabilir, fabrikada, kırlarda süren mücadelenin tek bir bayrak altında toplanmasıyla aynı hedefe doğru ilerleyebiliriz.

O halde proletaryanın partisi sağlam temeller üzerinde inşa edilmelidir ki sınıf düşmanlarının ve emperyalizmin saldırılarına direnebilsin, tüm ezilenleri aynı bayrak altında toplayabilsin.

PROLETARYA PARTİSİ YOLUNDA ENGELLERİ AŞALIM

Proletaryanın sınıf partisini yaratmak kolay değil zor bir görevdir. İşçi sınıfı hayatın nasıl meşakkatli yaratıldığını bilir ve her zaman kolay elde edilen şeyler için değil zor ama önemli görevler için savaşır. Yalnızca görevleri ortaya koymak da yetmiyor. Bugün birçok inançlı devrimci geniş kitle mücadelesini kucaklayacak ve yönetecek yetenekte bir partinin gereğini kavramaktadır. Yaygınlaşıp genişleyerek gittikçe büyüyen halk hareketi bize görevlerimizi yeniden hatırlatmakta, proletarya partisinin acilliğini ve zorunluluğunu bir kere daha ortaya koymaktadır.

Ülkemizde gelişen proletarya ve halk hareketinin yanında onunla birleşmeye, ona öncülük etmeye çalışan genç bir proleter devrimci hareket vardır. Ve birçok eksik ve zaafları taşımakla birlikte gelişmektedir. Modern revizyonizmin uluslararası proletarya saflarında karışıklık yarattığı, proletaryanın saflarını böldüğü günler geride kaldı. Dünyada Marksist - Leninist hareket revizyonizmin yıkıcı ve bölücü etkisini altederek ve her türlü oportünist, Marksizme yabancı akımlara karşı mücadele ederek gelişiyor, güçleniyor. Ülkemizde henüz çok yeni ve genç olan proleter devrimci hareket de uluslararası proleter devrimci hareketin bir parçasıdır. Marksist - Leninist partiler ulaslararası proleter devrimci hareketin birer müfrezesidirler. Ülkemizde yaratacağımız proletarya partisi, uluslararası proleter devrimci hareketin zengin mirası temelinde yaratılacaktır. Bütün dünya devrim deneyleri bizim için en değerli mirastır. Proletarya partisini yaratma mücadelemizde uluslararası proleter devrimci harekete yürekten bağlılıkla ve onun en kararlı savunucusu olmalıyız.

Biz proletarya partisini yeniden kuracağız. Çünkü ülkemizde ilk proletarya partisi 1920'de Baku'da Türkiye'deki çeşitli komünist örgütleri birleştirerek kurulan Türkiye Komünist Partisidir. TKP Mustafa Suphi ve Şefik Hüsnü önderliğinde uzun yıllar mücadele etti, ülkemizde komünist Enternasyonal'in bir kolu olarak çalıştı. Kemalist burjuvazinin baskı ve terör uyguladığı dönemde işçi kitlelerini örgütlemek için çalıştı. Hakim sınıflar TKP'nin devrimci mirasının, proletarya ve halkımıza mal olmaması için uzun yıllar onu bir sis perdesi ile örtmeye çalıştı. Rus sosyal-emperyalizminin kuklası bugünkü sosyal-faşist T"K"P de devrimci TKP'ye sahip çıkar gözükmektedir. Halbuki TKP'nin devrimci mirası, revizyonizme ve burjuvaziye karşı, devrimci proletaryanın elinde bir silahtır. Şimdi biz, 1926 programı temelinde TKP'nin devrimci mirasına dayanarak, onun ülkemizde dalgalandırdığı bayrağı yeniden yükselteceğiz. Kuracağımız parti bu yüzden yeniden bir inşa olacaktır.

Her sınıfın bir ideolojisi vardır. Proletaryanın ideolojisi Marksizm-Leninizmdir. Hakim sınıflar yalnızca top tüfek süngü ile değil, gerici ideolojileriyle de yığınların mücadeleye atılmasını engellemeye çalışırlar. Burjuva ideolojisi, emperyalizme köleliği, sermayenin emeğe hakimiyetini, halkların birbirine düşmanlığını aşılar, çalışan halkın zihinlerini kör bir inançla doldurur ki sömürüsünü sürdürebilsin. İşçi sınıfı kendi sınıf ideolojisine, Marksizm-Leninizm'e sarılarak her türlü burjuva ideolojisini yenmeli, özellikle de revizyonizmin karşı devrimci yüzünü teşhir ederek, suratındaki sosyalizm maskesini indirmelidir. Marksizm - Leninizm örtüsü altında savunulan ona yabancı her türlü ideolojiye; revizyonizme, troçkizme, oportünizm ve maceracılığa karşı ideolojik mücadeleyi hızlandıralım. Marksizm-Leninizmi genelinde kavramak yeterli değildir, onu ülkenin somut durumuna uygulamak gerekir. Devrimci siyaseti somut gerçeklikle birleştirmeli, Marksizm - Leninizmi eylemimize rehber yapmalıyız. Günde 8-10 saat çalışan, burjuvazinin eğitimsiz bıraktığı işçiler, yoksul köylüler Marksizmi-Leninizmi öğrenmek için güçlüklerden yılmamalıdır. Proletarya partisi Marksizm-Leninizm'le donanmıştır. O halde proletarya partisini yaratmak için Marksizme sarılalım. İdeolojik mücadeleyi hızlandırdıkça, Marksizm-Leninizmi eylemimizde rehber aldıkça proletarya partisine giden yolda ileri adımlar atmış olacağız.

Proletarya Partisinin inşası, bugün ayrı ayrı yerlerde kümelenmiş olan, proleter devrimcilerin birliğini sağlamaktan geçiyor. Bir dönem önce, grupların ayrı yerde durmaları, sadece siyasi görüş ayrılıklarından değil, ayrı kaynaklardan gelmelerinden, ayrı görevleri olmalarındandı. Bugün ayrı yerlerde durmalarının hiçbir haklılığı kalmamıştır. Ancak proleter devrimci hareketteki yanlış eğilimler ve hareketteki aydın yapısı birliği engellemektedir. Ülkemizde proleter devrimcilerin birliği, burjuvaziyle ve revizyonizmle uzlaşma eğilimlerinin dogmatizm ve subjektivizmin ve bunlardan kaynaklanan ayrılıkçı eğilimlerin altedilmesiyle sağlanacak, doğru siyasi çizgi hakim olacaktır. İşçi ve yoksul köylüler devrimci hareketin arasında süren ideolojik mücadeleye en aktif bir şekilde katılmalı, ayrılıkları altetmede insiyatifi ellerine almalıdır. Proletarya Partisinin çıkarları yerine grupların çıkarlarını üstte tutan, tekkeci gerici eğilimler şiddetle mahkum edilmeli, proleter devrimcilerin eylem birliği sağlanmalıdır.

İşçi sınıfı ve yoksul köylülerin ileri unsurları gittikçe daha çok proleter devrimci hareketin saflarına katılıyorlar. Ancak proleter devrimci hareketin bölünmüşlüğü, aynı zamanda revizyonizmin sendikal mevzileri elinde tutmasından dolayı, proleter devrimci hareket gittikçe yaygınlaşan genişleyen, kitle hareketinin ihtiyaçlarına cevap verememektedir. İşçi ve yoksul köylüler sosyalizmi işçi sınıfı hareketi ile birleştirmede en büyük çabayı göstermelidirler.. Çok daha sayıda işçi ve yoksul köylü kitlelerini doğru siyasi çizgiye kazanmalı, fabrikalarda ve kırlarda proleter devrimci önderliği hakim kılmalıyız. Fabrikaları ve kırları devrimin kaleleri haline getirmekle, proletarya partisinin da yanakları yaratılmış olacaktır.

Sınıfının bilinçli öncüleri, mücadeleye sınıfının iradesini hakim kılmalı, işçi sınıfı her günkü mücadele görevleriyle yetinmemelidir. Ve devrimci sınıfın insiyatif ve kararlılığı ile proletarya partisi mücadelesini ilerletmelidir. Ülkemizdeki uyanış o kadar genişlemekte ve güçlenmektedir ki, partiyi yaratma bir o kadar acillik kazanmaktadır. Elbette bu bir çırpıda yerine getirilecek bir görev değildir. Bu yolda sebatlı, inançlı olmalı ve bu yüce görevi yerine getirmede hiçbir fedakârlıktan kaçınmamalıyız. Tarininde TKP'ler, tersane, tramvay grevleri, 16 Haziranlar, Profilo gibi mücadeleler olan Türkiye proletaryası sınıfının partisini yaratmak için vargücüyle çalışarak iki milliyetten halkımızın önderi olmaya hak kazanacaktır. Türkiye proletaryası bu görevi yerine getirecek, tüm ezilenlerin öncüsü, işçi ve yoksul köylülerin elleriyle yaratılacaktır. İşte o zaman 1 Mayıslarda yükseklere daha yükseklere çekeceğiz bayraklarımızı. O zaman Türkiye proletaryası ve ezilen halkımız dünya devriminin ilerleticisi olacaklar ve zafer yolu açılacaktır. Mustafa Suphi yoldaşın yıllar önce yaptığı şu çağırı proleter kitleler arasında hayat bulacaktır: "...Haydi eline silahını al, bütün dünya yoksul ve ezilen işçilerinin başladıkları sosyalizm savaşında ileri saflara yollan..."

Kamboçya halkının zaferi ezilen halklara örnektir

Amerikan emperyalizmi 1970 yılında Kamboçya'da bir darbeyle kukla Lon Nol rejimini kurdu. Diğer Çinhindi ülkelerinde olduğu gibi Kamboçyayı da sömürmek ve yağmalamak, halkın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini boğmak için kan ve ateş kusmaya başladı. O zamanın Güney Vietnamındaki diğer Amerikan kuklası Van Tiyö'nün, Lon Nol'un yerli devşirme birlikleri ve Amerikan askerleri, en modern silahlarla donanmış olarak, Amerikan B52 stratejik bombardıman uçaklarının eşliğinde Kamboçya halkına karşı savaşa başladılar. Bütün dünya halkları gibi bağımsızlık ve özgürlüğüne düşkün olan kahraman Kamboçya halkı 23 Mart 1970'de "Kamboçya Milli Birleşik Cephesi" ve "Kamboçya Milli Kurtuluş Halk Silahlı Güçlerini" örgütleyerek silahlı milli kurtuluş mücadelesine girişti.

Kendi gücüne güvenerek destansı bir mücadele veren kahraman Kamboçya halkı, Amerikan emperyalizminin gösterişli modern silahlarına, "güçlü" bombardıman uçaklarına, işbirlikçilerin devşirme silahlı birliklerine karşı 8 milyon nüfusundan 800 bin evladını şehit ve 240 bin yaralı vererek zafer kazandı. 17 Nisan 1975, milli kurtuluş savaşının zaferle taçlandığı, Demokratik Kamboçya'nın kurulduğu gün oldu. Kamboçya halkı sadece Amerikan emperyalizmine ve kuklalarına karşı değil ama aynı zamanda Sovyet Sosyal - emperyalizmi'nin komplolarına, mücadeleyi bastırma ve Kamboçya halkının saflarını bölme tertiplerine karşı savaşarak da zafer kazandı.

Kamboçya halkının şanlı başeğmez mücadelesi, küçük bir ülke halkının saldırganı -ne kadar büyük bir devlet olursa olsun kesinlikle yenebileceğini bir kez daha gösterdi. Eğer halklar, mücadeleye atılmaya ve silahlarını ellerine almaya cesaret ederse ülkelerinin kaderini mutlaka ellerine alacaklarını örnekledi.

Sovyet sosyal - emperyalizminin TASS ajansı, Kamboçya halkının zaferini, "5 yıllık kardeşin kardeşi vurduğu savaş sona erdi" diye verdi. Mücadele ve zaferi önemsiz göstermek ve hatta gözlerden gizleyebilmek için alçakça saldırılara geçti. Çünkü Kamboçya'da hegemonya kurmak için Lon Nol'u uygun gören yeni çarlar, yatırımlarını ona göre yapmış, onu desteklemişti. 1970'lerde mücadelesinin ilk yükselişinden itibaren, "yumuşamanın bozulmaması", "Kamboçya'da kritik durum", "kardeş savaşına son vermeli" demagojileriyle mücadeleyi bastırmaya, bölmeye ve ona sızmaya çalıştı. 1973 yılında Sovyet gazeteleri kurtuluş mücadelesinin ilerleyişi karşısında "Kamboçy. 'a tehlikeli durumlar", "kardeş katli üzerine" adlı dizi yazılara başladı. Yeni çarların Lon Nol'a dayanan hesapları da, kurtuluş mücadelesine yönelen hesapları da boşa çıkarıldı, teşhir edildi. Kamboçya'da ABD emperyalizminin yanı sıra Sovyet sosyal-emperyalizmi de yenildi.

Sonradan Devlet Konseyi başkanı olan Kiyo Sampan 22 Nisan 1975 günü yaptığı radyo konuşmasında Kamboçya'nın geleceğine ilişkin şunları söylüyordu: "Büyük tarihi zaferimiz parlak bir geleceği açtı. Ama yolumuzda anavatanımızın savunması ve inşası için hâlâ üstesinden gelmemiz gereken bir çok güçlüklerimiz vardır. Bu nedenle saflarımızı sıklaştırmalı, mücadeleyi yiğitçe sürdürmeli, yüksek devrimci uyanıklığı devam ettirmeli, kendi gücümüze güven ilkesine kararlılıkla sarılmalıyız. Yüksek devrimci uyanıklığı sonuna kadar sürdürdüğümüz, kahramanca ve inatla savaştığımız, kendine güven ilkesini azimle uyguladığımız sürece, sevgili Kamboçya'mızı kesinlikle savunabileceğiz, refah içinde ülkemizi hızla bağımsızlık, barış, tarafsızlık, egemenlik, demokrasi, toprak bütünlüğü ve bloksuzluk çizgisine bağlı kalarak inşa edeceğiz". Kamboçya halkı sosyalizm yolunda başarıyla ilerlerken, kalkınmadan, Rus sosyal-emperyalizminin sömürgesi olmayı anlayan ve devrimini yapmış ülkelerin kendi başlarına kalkınamayacağını iddia eden revizyonist sahtekârlıklarını da ters yüz etmektedir.

Savaş boyunca endüstrinin %80'inin yıkılmış olmasına ve henüz devrim 3. yılında olmasına rağmen sanayi ve tarımda büyük ilerlemeler kaydedilmiştir. Emperyalizme ve sosyal-emperyalizme, süper devletlerin hegemonyacılığına karşı mücadele etmekte olan Kamboçya, bloksuzluğunu sürdürmektedir. Ezilen dünya halkları ve ülkelerinin emperyalizme, sosyal emperyalizme ve iki süper devletin hegemonyacılığına karşı mücadelesini desteklemekte, güçlendirmektedir.

Kurtuluşunun 3. yılında devrim ve sosyalizm yolunda başarıyla ilerleyen Kamboçya halkını, Türkiye halkı adına sıcak devrimci duygularla selamlıyoruz.

VİETNAM HALKINI ZAFERİNİN 2. YILINDA SELAMLIYORUZ

Vietnam halkının tarihi kahramanlık ve mücadele doludur. Köylülerin, feodalizme karşı bin yıllık mücadelesi, emperyalist yağma ve talana karşı sabırlı ve inatçı mücadele ile devam etmiştir. Saldıran emperyalistler ne kadar güçlü olursa olsun Vietnam halkı, engin mücadele azmi ve ülkesini kurtarmada örnek fedakarlık ile bağımsızlık ve özgürlüğünü kazanmıştır. Bütün ezilen halklar için ilham kaynağı olmuştur.

Çetin bir mücadelenin sonucu 1944 yılında özgürlüğünü kazanan Vietnam, Fransız emperyalistleri ve o zaman dünya jandarması olarak yükselen ABD emperyalizminin azgın saldırılarına ve işgaline uğradı. Vietnam halkı yeniden Milli Kurtuluş için ABD emperyalizmi ve onun kuklalarına karşı silaha sarıldı. 1954 yılına kadar ülkenin yarısını kurtardı. ABD emperyalistleri "barış görüşmeleri", "Vietnam, Vietnamlıların olacaktır" demagojilerine rağmen Güney bölgesinin işgalini sürdürdüler. Ve Vietnam'ı ikiye böldüler. Kuzeyde sosyalizmin görevine başlayan Vietnam halkı, güneyde elde silah destanlar yaratan milli kurtuluş savaşına girişti. ABD emperyalizmi yüzbinlerce askeri, modern silahları ağır bombardıman uçaklarıyla yıllarca insanlık tarihinde görülmedik katliam, kıyım sürdürdü, ama kendi gücüne güvenerek savaşan Vietnam halkı, nasıl zayıf bir ulusun haklı mücadelesinin hiç bir güçle önlenemez olduğunu, bağımsızlık ve özgürlüğü için savaşan bir halkın ne destanlar yaratabileceğini gösterdi. Vietnam halkının mücadelesi, bütün ezilen halkların ve ülkelerin sıcak desteğini, dayanışmasını sağladı. Amerikan emperyalizmini tecrit etti. Bütün dünya, elde silah, Amerikan saldırganlığına karşı kahramanca savaşan Vietnam halkının desteğini sağladı. Şimdi ülkelere ve halklara saldıran Sovyet sosyal-emperyalizmi, o sıralar "yumuşama", "uluslararası gerginliğe yol açmama" yaygaraları ile Vietnam halkının mücadelesini bastırmaya çalıştı. "Sorunun" "barış" görüşmelerinde "çözülmesi" Vietnam halkına silahı bırakması baskısını yapıyordu. Bağımsızlığın, emperyalistler karşısında silahlarını terkederek onlardan dilenmekle kazanılamayacağına göre Vietnam halkı hareket etti. Kendi gücüne dayanarak hiç bir şeyin yapılamayacağını iddia eden barışçıl geçiş yalanlarına sarılan revizyonistleri teşhir ettiler, etkisizleştirdiler. Ezilen halkın, elde silah savaşmasından başka hiç bir şeyle kurtuluşa ulaşamayacağını gösterdiler.

Amerikan Emperyalizmi ve kuklalarını uzun ve sebatlı bir silahlı mücadele ile yenilgiye uğratan Güney Vietnam halkı 30 Nisan 1975'de milli kurtuluşunu kazandı. Halkın bağımsız ve demokratik tek bir Vietnamı yeniden kurmak mümkün ve gerekli hale geldi.

Güney Vietnam halkının kurtuluşunun 2. yılında Türkiye halkı, onun kahramanca ve baş. .egmez mücadelesine ve birleşik Vietnam'ı sosyalizmi inşa mücadelesini derin devrimci sempati ile selamlamaktadır.

YENİ ÇARLAR ORTADOĞUDA YENİ HESAPLAR PEŞİNDE KOŞUYOR

İki süper devlet, aralarındaki hegemonya savaşı keskinleştikçe, baskı, şantaj ve tehditlerini daha açık ve doğrudan sürdürüyorlar. Bu en zalim iki sömürücü, ortadoğuda da yoğun faaliyet içindedir. Sovyet sosyal-emperyalizminin ele başı Brejnev, geçenlerde "bağımsızlık ve varlığını sürdürmek İsrail'in de hakkıdır" demecini verdi. Yeni çarlar şimdiye kadar "ne savaş ne barış" politikası uygulayarak Arap ülkelerini birbirine karşı silahlandırarak ve ana yurdundan kovulan Filistin halkını destekliyor pozuyla hegemonyasını kurmaya çalışıyordu. Filistin ve Arap halklarının ABD emperyalizmi ve İsrail saldırganlarına karşı yürüttüğü mücadeleyi destekliyor görünerek onları arkadan hançerliyordu. Gayri meşru İsrail devletini tanımadığını ve Arap halklarının mücadelesini desteklediği demagojisine gizleniyordu. Şimdi ise gayri meşru İsraili açıkça tanımakta ve korumaktadır. Yeni çarlar böylece bir yandan kendi ağızlarıyla Arap halklarının düşmanı olduklarını açıkça ortaya koyarken; diğer yandan yeni hegemonya alanları aradıklarını göstermektedirler.

1940'larda Filistinliler, anayurtlarından sürülerek ABD emperyalizmi eliyle İsrail devleti kuruldu. 1960'larda Filistinlilerin anayurtlarına dönme sorunu Birleşmiş Milletler Teşkilatında "bu bir göçmen sorunudur" diyerek hasıraltı edildi. 1975'ler de ise Filistin halkının boyun eğmez silahlı mücadelesinin, 3. dünya halkları ve ulkelerinin mücadelesinin bir ürünü olarak İsrail devleti gayri meşru olarak tanındı, Birleşmiş Milletlerde. Filistinlilerin anayurtlarına dönmeleri kabul edildi.

Şimdi yeni çarlar bütün bu gelişmelere meydan okurcasına İsrail saldırganlarını korumaktadır. Ama şu unutulmamalıdır ki, Filistin ve Arap halklarının mücadelesi, sosyal-emperyalistleri de ayakları altına alıp çiğneyerek zafere ulaşacaktır.

FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST BASKILARA SON DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK

Devrimci yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskılara karşı tepki gün geçtikçe büyümektedir. Emekçi halkımız yurdun dört bir tarafından yazdığı mektuplarla "Devrimci Yurtsever Basına Özgürlük" kampanyamızı desteklediklerini bildirmektedir.

Trabzon'un Of ilçesinden 62 devrimci yurtsever, Malatya'nın Yuvalı Köylüleri, Akdere'den ev kadınları, Dicle'den, Alacakaya'dan, Kırıkhan'dan, Balıkesir'den devrimciler, Akpazar Ortaokulu öğrencileri, yazı işleri müdürlerinin tutuklanmasını protesto etmekte, Askeri Mahkemelerin basını yargılamasına karşı çıkmaktadırlar.

Devrimci yurtsever basın halkın yiyeceği, giyeceği gibi vazgeçilmez bir ihtiyacıdır. Ne Askeri Mahkemeler ve tutuklamalar, ne de faşistlerin ve sosyal-faşistlerin saldırıları devrimci basının halka ulaşmasını, onunla kaynaşmasını önleyemeyecektir. Bunun en iyi kanıtı da halkımızın devrimci basına gösterdiği ilgi, ona yönelen baskılara göğüs gereceğini bildiren mektuplarıdır.

HALKIN YOLU GAZETESİNE,

Faşist diktatörlük, iki süper devlet ve işbirlikçilerine karşı yiğitçe mücadele eden halkımıza saldırıyor. Bu mücadelenin bir parçası olan yurtsever-devrimci basın susturulmak isteniyor. Yazı İşleri Müdürleri kanuna aykırı olarak yargılanıp, tutuklanıyor. Yurtsever-devrimci basına yapılan tüm faşist baskıları kınıyoruz.

Bu amaçla HALKIN YOLU - HALKIN KURTULUŞU - HALKIN BİRLİĞİ gazetelerinin açmış olduğu "Yurt sever-devrimci basına özgürlük" kampanyasını destekliyoruz.

Saygılarımızla.

YURTSEVER-DEVRİMCİ BASINA ÖZGÜRLÜK!

LASTİK İŞÇİLERİNİN SESİ
DEVRİMCİ MUHALEFET GAZETESİ

Gazetelerimiz,
HALKIN BİRLİĞİ, HALKIN YOLU, HALKIN KURTULUŞUna,

Türkiye'de devrimci, yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal faşist baskıların yoğunlaştığı bu dönemde proleter devrimci hareketin açmış olduğu "FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST BASKILARA SON, DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK" kampanyasını yerinde buluyor ve kararlılıkla destekliyoruz.

Biz aşağıda imzaları bulunan demokratik kuruluşlar:

1) Yazı işleri müdürlerinin tutuklanmasının son bulmasını, tutuklu yazı işlerinin serbest bırakılmasını,

2) Askeri mahkemelerin basını yargılamasının son bulmasını

3) Gazete ve dergilerin toplatılmasının durdurulmasını,

4) Devrimci, yurtsever basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskıların son bulmasını,

Talep eder, Yurtsever halkımızı bu kampanyayı desteklemeye çağırırız.

TARSUS KÜLTÜR DERNEĞİ adına başkan MUHİTTİN ULUÇAY

İLERİ SERAMİK-İŞ SENDİKASI adına G.Sekreter MUHİTTİN DİLEKÇİ

TARSUS YÜKSEK ÖĞRENİM KÜLTÜR DERNEĞİ adına Sayman EDİP TARGAN

TARSUS HALK SAHNESİ adına Başkan SALİM POLAT

TÖB-DER İslahiye Şubesinin 9 Nisan tarihindeki olağan kongresinde, kongre başkanlığına sunulan ve oy çokluğuyla kabul edilen bir öneri ile devrimci yurtsever basına yönelen baskılar protesto edilmiştir. Kongrece kabul edilen karar aynen şöyledir:

KONGRE BAŞKANLIĞINA,

Faşist diktatörlük emekçi halkımıza tüm şiddetiyle saldırırken bir yanda halkımızın mücadelesine ışık tutan devrimci, yurtsever basın üzerindeki baskılarını yoğunlaştırmakta yöneticilerini askeri mahkemelerde yargılamaya çalışmaktadır.

Genel kurulunuzun devrimci, yurtsever basın üzerindeki sürdürülen bu faşist baskıların protesto edilmesini öneririz.

DEVRİMCİ, YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!
ASKERİ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ!

Ayhan Ağırcan - Öğretmen
Necdet Erol - Öğretmen

9/4/1977 tarihli TÖB-DER İslahiye Şubesi olağan kongresinde oylama sonucu oy çokluğuyla, kabul edilmiştir.

Divan Başkanı Üye Üye

Kampanyamız yurtdışında da giderek daha çok destek görmektedir. Son olarak Berlin'den 335 yurtsever, demokrat ve 75 Yunanistanlı devrimci kampanyamızı desteklediklerini bildirmişlerdir. Yunanistanlı devrimcilerin ve çeşitli milliyetlerden demokratların gazetemize gönderdikleri mektupları yayınlıyoruz:

HALKIN YOLU Gazetesine,

Biz aşağıda açık adı, adresi ve imzası olan 335 çeşitli milliyetlerden anti-emperyalist ve anti-faşistler olarak Türkiye'de "HALKIN YOLU, HALKIN KURTULUŞU VE HALKIN BİRLİĞİ" gazetelerinin yürüttüğü "Faşist ve sosyal-faşist baskılara son, devrimci yurtsever basına özgürlük" kampanyasının bir parçası olarak Halkın Yolu gazetesi sempatizanlarının Berlin'de yürüttükleri imza kampanyasını destekliyoruz.

DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!
DEVRİMCİ YURTSEVER BASIN ÜZERİNDEKİ FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST BASKILARA SON!
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRLERİ SERBEST BIRAKILSIN!

335 İmza
Berlin, 9/4/77

HALKIN YOLU Gazetesine,

Biz aşağıda açık, adı, adresi ve imzası olan 75 Yunanistanlı yurtsever ve devrimciler olarak, Türkiye'de "HALKIN YOLU", "HALKIN KURTULUŞU" ve "HALKIN BİRLİĞİ" gazetelerinin yürüttüğü "Faşist ve sosyal-faşist baskılara son, devrimci-yurtsever basına özgürlük" kampanyasının bir parçası olarak Halkın Yolu gazetesi sempatizanlarının Berlin'de yürüttükleri imza kampanyasını destekliyoruz.

DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!
DEVRİMCİ YURTSEVER BASINA YAPILAN FAŞİST VE SOSYAL-FAŞİST BASKILARA SON!
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRLERİ SERBEST BIRAKILSIN!

75 YUNANİSTANLI Yurtsever Devrimci
Berlin, 9/4/77